

Obsah

IV *Informácie*

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2018/C 294/01 Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v *Úradnom vestníku Európskej únie* 1

V *Oznamy*

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2018/C 294/02 Vec C-203/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. júna 2018 – Dirk Andres, konajúci ako správca konkurznej podstaty spoločnosti Heitkamp BauHolding GmbH/Európska komisia, Spolková republika Nemecko (Odvolanie — Štátna pomoc — Nemecká právna úprava týkajúca sa možnosti previesť straty do budúcich daňových rokov (tzv. „Sanierungsklausel“) — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Individuálne dotknutá osoba — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Pojem „štátna pomoc“ — Podmienka týkajúca sa selektivity — Stanovenie referenčného rámca — Právna kvalifikácia skutkového stavu) 2

2018/C 294/03 Vec C-208/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. júna 2018 – Spolková republika Nemecko/Dirk Andres (konkurzný správca Heitkamp BauHolding GmbH), Európska komisia (Odvolanie — Štátna pomoc — Nemecká daňová právna úprava týkajúca sa prevodu strát do budúcich daňových rokov („klausula ozdravenia“) — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Osobne dotknutá osoba — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Pojem „štátna pomoc“ — Podmienka týkajúca sa selektivity — Určenie referenčného rámca — Právna kvalifikácia skutkového stavu) 3

2018/C 294/04	Vec C-209/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. júna 2018 – Spolková republika Nemecko/Lowell Financial Services GmbH, predtým GFKL Financial Services AG, Európska komisia (Odvolanie — Štátna pomoc — Nemecká daňová právna úprava týkajúca sa prevodu strát do budúcich daňových rokov („klauzula ozdravenia“) — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Osobne dotknutá osoba — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Pojem „štátna pomoc“ — Podmienka týkajúca sa selektívnosti — Určenie referenčného rámca — Právna kvalifikácia skutkového stavu)	4
2018/C 294/05	Vec C-219/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. júna 2018 – Lowell Financial Services GmbH, predtým GFKL Financial Services AG/Európska komisia, Spolková republika Nemecko (Odvolanie — Štátna pomoc — Nemecká daňová právna úprava týkajúca sa prevodu strát do budúcich daňových rokov („klauzula ozdravenia“) — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Osobne dotknutá osoba — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Pojem „štátna pomoc“ — Podmienka týkajúca sa selektívnosti — Určenie referenčného rámca — Právna kvalifikácia skutkového stavu)	5
2018/C 294/06	Vec C-451/16: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom – Spojené kráľovstvo) – MB/Secretary of State for Work and Pensions (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 79/7/EHS — Rovnosť zaobchádzania s mužmi a so ženami v oblasti sociálneho zabezpečenia — Vnútroštátny dôchodkový systém — Podmienky uznania zmeny pohlavia — Vnútroštátna právna úprava, ktorá toto uznanie podmieňuje zrušením manželstva uzavretého pred touto zmenou pohlavia — Odmietnutie poskytnúť štátny starobný dôchodok osobe, ktorá zmenila pohlavie, po dosiahnutí veku odchodu do dôchodku osôb nadobudnutého pohlavia — Priama diskriminácia na základe pohlavia)	5
2018/C 294/07	Vec C-564/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. júna 2018 – Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)/Puma SE (Odvolanie — Ochranná známka Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 8 ods. 5 — Článok 76 — Námietskove konanie — Relatívne dôvody zamietnutia — Nariadenie (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 19 — Pravidlo 50 ods. 1 — Existencia predchádzajúcich rozhodnutí Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) uznávajúcich dobré meno skoršej ochrannej známky — Zásada riadnej správy vecí verejných — Zohľadnenie týchto rozhodnutí v neskorších námietskových konaniach — Povinnosť odôvodnenia — Procesné povinnosti odvolacích senátov EUIPO)	6
2018/C 294/08	Vec C-635/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 28. júna 2018 – Spliethoff's Bevrachtungskantoor BV/Európska komisia (Odvolanie — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Určenie predmetu sporu — Finančná pomoc v oblasti Nástroja na prepájanie Európy (NPE) — Odvetvie dopravy na roky 2014 – 2020 — Výzvy na predkladanie návrhov — Výkonná agentúra pre inovácie a siete (INEA) — E-mail informujúci žalobkyňu o zamietnutí jej návrhu — Neskoršie rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa vydáva zoznam vybraných návrhov — Účinná súdna ochrana)	7
2018/C 294/09	Vec C-2/17: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 28. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španielsko) – Instituto Nacional de la Seguridad Social/Jesús Crespo Rey (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb — Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov — Nariadenie (ES) č. 883/2004 — Príloha XI rubrika „Španielsko“ bod 2 — Starobný dôchodok — Spôsob výpočtu — Teoretická suma — Relevantný základ na určenie príspevkov — Osobitná dohoda — Výber základu na určenie príspevkov — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca povinnosť pracovníkovi platiť príspevky z minimálneho základu pre príspevky)	7
2018/C 294/10	Vec C-57/17: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 28. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španielsko) – Eva Soraya Checa Honrado/Fondo de Garantía Salarial (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Ochrana zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa — Smernica 2008/94/ES — Článok 3 prvý odsek — Platba zabezpečená záručnou inštitúciou — Odstupné pri skončení pracovnoprávneho vzťahu — Preloženie miesta výkonu práce, ktoré si vyžaduje zmenu bydliska zamestnanca — Zmena podstatnej náležitosti pracovnej zmluvy — Skončenie pracovnej zmluvy zo strany zamestnanca — Zásada rovnosti a zákazu diskriminácie) . . .	8

2018/C 294/11	Vec C-90/17: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 27. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – Turbogás Produtora Energética SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2003/96/ES — Zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny — Článok 21 ods. 5 tretí pododsek — Subjekt vyrábajúci elektrinu pre svoju vlastnú spotrebu — Malí výrobcovia elektriny — Článok 14 ods. 1 písm. a) — Energetické výrobky používané na výrobu elektriny — Povinnosť oslobodenia)	9
2018/C 294/12	Vec C-230/17: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 27. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret – Dánsko) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn/Udlændingestyrelsen (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Občianstvo Únie — Článok 21 ods. 1 ZFEÚ — Smernica 2004/38/ES — Právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov — Právo na pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je rodinným príslušníkom občana Únie, v členskom štáte, ktorého je tento občan štátnym príslušníkom — Vstup tohto rodinného príslušníka na územie dotknutého členského štátu až po návrate občana Únie do tohto členského štátu)	9
2018/C 294/13	Vec C-246/17: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 27. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État – Belgicko) – Ibrahima Diallo/État belge (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Občianstvo Európskej únie — Smernica 2004/38/ES — Článok 10 ods. 1 — Žiadosť o pobytový preukaz rodinného príslušníka občana Únie — Vydanie — Lehota — Prijatie a oznámenie rozhodnutia — Dôsledky nedodržania lehoty šesť mesiacov — Procesná autonómia členských štátov — Zásada efektivity)	10
2018/C 294/14	Vec C-364/17: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 27. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad – Varna – Bulharsko) – „Varna Holidéis“ EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danáčno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Dodanie nehnuteľnosti uskutočnené pred prístupím Bulharskej republiky k Európskej únii — Neplatnosť kúpnej zmluvy konštatovaná po prístupí — Povinnosť vykonať úpravu pôvodne uplatneného odpočítania dane — Výklad — Právomoc Súdneho dvora)	11
2018/C 294/15	Spojené veci C-459/17 a C-460/17: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 27. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État – Francúzsko) – SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)/Ministre de l'Action et des Comptes publics (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Právo na odpočítanie dane zaplatenej na vstupe — Hmotnoprávne podmienky práva na odpočítanie dane — Skutočné dodanie tovaru)	11
2018/C 294/16	Vec C-512/17: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 28. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Poľsko) – konanie začaté na návrh HR (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností — Nariadenie (ES) č. 2201/2003 — Článok 8 ods. 1 — Obvyklý pobyt dieťaťa — Dojča — Rozhodujúce okolnosti pre určenie miesta tohto pobytu)	12
2018/C 294/17	Vec C-731/17 P: Odvolanie podané 23. decembra 2017: Nap Innova Hoteles, S.L. proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) zo 4. decembra 2017 vo veci T-522/17, Nap Innova Hoteles/SRB	13
2018/C 294/18	Vec C-118/18 P: Odvolanie podané 14. februára 2018: Hochmann Marketing GmbH, predtým Bittorrent Marketing GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 12. decembra 2017 vo veci T-771/15, Hochmann Marketing/EUIPO	13
2018/C 294/19	Vec C-318/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgicko) 11. mája 2018 – Oracle Belgium BVBA/Belgische Staat	14
2018/C 294/20	Vec C-331/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove (Slovensko) 22. mája 2018 – TE v. Pohotovosť s.r.o.	15

2018/C 294/21	Vec C-341/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State (Holandsko) 24. mája 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/J. a i.	16
2018/C 294/22	Vec C-344/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidshof te Gent (Belgicko) 25. mája 2018 – ISS Facility Services NV/Sonia Govaerts, Euroclean NV	16
2018/C 294/23	Vec C-348/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 29. mája 2018 – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	17
2018/C 294/24	Vec C-349/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vrederegrecht te Antwerpen (Belgicko) 30. mája 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Mbutuku Kanyeba	18
2018/C 294/25	Vec C-350/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vrederegrecht te Antwerpen (Belgicko) 30. mája 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Larissa Nijs	18
2018/C 294/26	Vec C-351/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vrederegrecht te Antwerpen (Belgicko) 30. mája 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Jean-Louis Anita Dedroog	19
2018/C 294/27	Vec C-354/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Bacău (Rumunsko) 30. mája 2018 – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl	20
2018/C 294/28	Vec C-355/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Salzburg (Rakúsko) 31. mája 2018 – Barbara Rust-Hackner/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	21
2018/C 294/29	Vec C-356/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Salzburg (Rakúsko) 31. mája 2018 – Christian Gmoser/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	22
2018/C 294/30	Vec C-357/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Salzburg (Rakúsko) 31. mája 2018 – Bettina Plackner/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	23
2018/C 294/31	Vec C-359/18 P: Odvolanie podané 1. júna 2018: Európska agentúra pre lieky proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 22. marca 2018 vo veci T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland/EMA	23
2018/C 294/32	Vec C-364/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Taliansko) 4. júna 2018 – Eni SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze	24
2018/C 294/33	Vec C-365/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Taliansko) 4. júna 2018 – Shell Italia E & P SpA/Ministero dello Sviluppo Economico a i.	25
2018/C 294/34	Vec C-366/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Madrid (Španielsko) 5. júna 2018 – José Manuel Ortiz Mesonero/UTE Luz Madrid Centro (tvorené obchodnými spoločnosťami SICE S.A., Urbalux S.A., ImesAPI S.A., Extralux S.A., a Citelum Ibérica S.A.)	25
2018/C 294/35	Vec C-367/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 4. júna 2018 – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz a Luis Salas Fernández (ako dedič po Lucía Sánchez de la Peña)/Administración del Estado	26
2018/C 294/36	Vec C-373/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugalsko) 7. júna 2018 – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas/Autoridade Tributária e Aduaneira	27

2018/C 294/37	Vec C-377/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Specializiran nakazatelen sąd (Bulharsko) 31. mája 2018 – trestné konanie proti AH, PB, CX, KM, PH	27
2018/C 294/38	Vec C-380/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State (Holandsko) 11. júna 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, ďalší účastník konania: E.P.	28
2018/C 294/39	Vec C-381/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State (Holandsko) 11. júna 2018 – G.S., ďalší účastník konania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	28
2018/C 294/40	Vec C-382/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State (Holandsko) 11. júna 2018 – V.G., ďalší účastník konania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	29
2018/C 294/41	Vec C-383/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie zasadający w Świdniku (Poľsko) 11. júna 2018 – Lexitor Sp. z o.o./Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka so sídlom v Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. so sídlom vo Wroclawi, mBank S.A. so sídlom vo Varšave	30
2018/C 294/42	Vec C-385/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 11. júna 2018 – Arriva Italia Srl a i./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	30
2018/C 294/43	Vec C-386/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Holandsko) 11. júna 2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	31
2018/C 294/44	Vec C-387/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poľsko) 12. júna 2018 – Delfarma Sp. z o.o./Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	32
2018/C 294/45	Vec C-389/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgicko) 13. júna 2018 – Brussels Securities SA/État belge	32
2018/C 294/46	Vec C-397/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Barcelona (Španielsko) 15. júna 2018 – Ana María Páez Juárez/Nobel Plastiques Ibérica, S.A.	33
2018/C 294/47	Vec C-398/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španielsko) 15. júna 2018 – Antonio Bocero Torrico/Instituto Nacional de la Seguridad Social a Tesorería General de la Seguridad Social	34
2018/C 294/48	Vec C-399/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Holandsko) 18. júna 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV/Autoriteit Consument en Markt	35
2018/C 294/49	Vec C-401/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský soud v Praze (Česká republika) 18. júna 2018 – Herst, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství	35
2018/C 294/50	Vec C-403/18 P: Odvolanie podané 14. júna 2018: Alcogroup a Alcodis proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 10. apríla 2018 vo veci T-274/15, Alcogroup a Alcodis/Komisia	37
2018/C 294/51	Vec C-407/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Višje sodišče v Mariboru (Slovinsko) 21. júna 2018 – Aleš Kuhar, Jožef Kuhar/Addiko Bank d.d.	37
2018/C 294/52	Vec C-440/18 P: Odvolanie podané 4. júla 2018: Verein Deutsche Sprache e.V. proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 23. apríla 2018 vo veci T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V./Európska komisia	38
2018/C 294/53	Vec C-443/18: Žaloba podaná 4. júla 2018 – Európska komisia/Talianska republika	39
Všeobecný súd		
2018/C 294/54	Spojené veci T-379/10 RENV a T-381/10 RENV: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. júla 2018 – Keramag Keramische Werke a i./Komisia („Hospodárska súťaž — Kartely — Francúzsky trh s kúpeľňovými doplnkami a príslušenstvom — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP — Účasť niektorých subjektov na karteli — Prehodnotenie dôkazov“)	41

2018/C 294/55	Vec T-222/14: Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. júla 2018 – Deluxe Entertainment Services Group/EUIPO (deluxe) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie deluxe — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001) — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 94 nariadenia 2017/1001)“)	42
2018/C 294/56	Vec T-616/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. júla 2018 – Transtec/Komisia („FED — Krajiny AKT — Dohoda z Cotonou — Program podpory kultúrnych iniciatív v afrických krajinách s portugalským jazykom — Sumy zaplatené Komisiou subjektu poverenému finančným vykonávaním programu v Guinei Bissau — Vymáhanie v nadväznosti na finančný audit — Započítanie pohľadávok — Proporcionalita — Bezdôvodné obohatenie — Mimozmluvná zodpovednosť“)	42
2018/C 294/57	Vec T-88/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 5. júla 2018 – Španielsko/Komisia („EPFRV — Posledný rok čerpania v programovom období 2007 – 2013 — Schválenie účtovných závierok platobných agentúr členských štátov — Rozhodnutie, ktorým sa vyhlasuje určitá suma za znovu nepoužiteľnú v rámci programu rozvoja vidieka autonómnej oblasti Extremadura — Metóda výpočtu — Článok 69 ods. 5b nariadenia (ES) č. 1698/2005 — Legitímna dôvera“)	43
2018/C 294/58	Vec T-98/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 30. mája 2018 – RT/Parlament („Verejná služba — Úradníci — Praceneschopnosť — Článok 59 ods. 1 služobného poriadku — Interné pravidlá pre kontroly pracovných absencií a pre pravidelné kontroly trvania pracovnej neschopnosti — Lekárske potvrdenie — Chýbajúci podpis a pečiatka lekára — Lekárske vyšetrenie vykonané diaľku cez internet — Odmietnutie schválenia“)	44
2018/C 294/59	Vec T-218/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. júna 2018 – HF/Parlament („Verejná služba — Zmluvní zamestnanci — Článok 24 služobného poriadku — Žiadosť o pomoc — Článok 12a služobného poriadku — Psychické obťažovanie — Poradný výbor v otázkach obťažovania a jeho predchádzania na pracovisku — Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o pomoc — Právo byť vypočutý — Zásada kontradiktórnosti — Odmietnutie poskytnúť stanovisko poradného výboru a zápisník z vypočutia svedkov — Dĺžka správneho konania — Primeraná lehota“)	45
2018/C 294/60	Veci T-402/17 a T-403/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. júla 2018 – Vienna International Hotelmanagement/EUIPO (Vienna House a VIENNA HOUSE) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie Vienna House a obrazovej ochrannej známky Európskej únie VIENNA HOUSE — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia 2017/1001“)	45
2018/C 294/61	Vec T-322/18: Žaloba podaná 23. mája 2018 – García Ruiz/Parlament	46
2018/C 294/62	Vec T-341/18: Žaloba podaná 31. mája 2018 – NEC Corporation/Komisia	47
2018/C 294/63	Vec T-342/18: Žaloba podaná 30. mája 2018 – Nichicon Corporation/Komisia	48
2018/C 294/64	Vec T-343/18: Žaloba podaná 3. júna 2018 – Tokin Corporation/Komisia	50
2018/C 294/65	Vec T-344/18: Žaloba podaná 4. júna 2018 – Rubycon and Rubycon Holdings/Komisia	51
2018/C 294/66	Vec T-351/18: Žaloba podaná 5. júna 2018 – Ukrselhosprom PCF a Versobank/ECB	51
2018/C 294/67	Vec T-363/18: Žaloba podaná 5. júna 2018 – Nippon Chemi-Con Corporation/Komisia	52
2018/C 294/68	Vec T-380/18: Žaloba podaná 25. júna 2018 – Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)	54

2018/C 294/69	Vec T-383/18: Žaloba podaná 26. júna 2018 – Sta*Ware EDV Beratung/EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)	55
2018/C 294/70	Vec T-386/18: Žaloba podaná 27. júna 2018 – Iccrea Banca/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	56
2018/C 294/71	Vec T-393/18: Žaloba podaná 28. júna 2018 – Mellifera/Komisia	57
2018/C 294/72	Vec T-399/18: Žaloba podaná 27. júna 2018 – TrekStor/EUIPO (Theatre)	58
2018/C 294/73	Vec T-404/18: Žaloba podaná 2. júla 2018 – Zhadanov/EUIPO (PDF Expert)	59
2018/C 294/74	Vec T-405/18: Žaloba podaná 3. júla 2018 – Holmer Dahl/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	59
2018/C 294/75	Vec T-412/18: Žaloba podaná 2. júla 2018 – mobile.de/EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otvornost „Rezon“ (mobile.ro)	60
2018/C 294/76	Vec T-413/18: Žaloba podaná 4. júla 2018 – Portigon/SRB	61
2018/C 294/77	Vec T-415/18: Žaloba podaná 4. júla 2018 – Silgan Closures a Silgan Holdings/Komisia	62
2018/C 294/78	Vec T-421/18: Žaloba podaná 10. júla 2018 – Bauer Radio/EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)	63
2018/C 294/79	Vec T-423/18: Žaloba podaná 6. júla 2018 – Fissler/EUIPO (vita)	64

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2018/C 294/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 285, 13.8.2018.

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 276, 6.8.2018.

Ú. v. EÚ C 268, 30.7.2018.

Ú. v. EÚ C 259, 23.7.2018.

Ú. v. EÚ C 249, 16.7.2018.

Ú. v. EÚ C 240, 9.7.2018.

Ú. v. EÚ C 231, 2.7.2018.

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. júna 2018 – Dirk Andres, konajúci ako správca konkurznej podstaty spoločnosti Heitkamp BauHolding GmbH/Európska komisia, Spolková republika Nemecko

(Vec C-203/16 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Nemecká právna úprava týkajúca sa možnosti previesť straty do budúcich daňových rokov (tzv. „Sanierungsklausel“) — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Individuálne dotknutá osoba — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Pojem „štátna pomoc“ — Podmienka týkajúca sa selektivity — Stanovenie referenčného rámca — Právna kvalifikácia skutkového stavu)

(2018/C 294/02)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Dirk Andres, konajúci ako správca konkurznej podstaty spoločnosti Heitkamp BauHolding GmbH (v zastúpení: W. Niemann, S. Geringhoff a P. Dodos, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal, T. Maxian Rusche a K. Blanck Putz, splnomocnení zástupcovia), Spolková republika Nemecko, (v zastúpení: T. Henze a R. Kanitz, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. *Vzájomné odvolanie sa zamietá.*
2. *Body 2 a 3 rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. februára 2016, Heitkamp BauHolding/Komisia (T-287/11, EU:T:2016:60), sa zrušujú.*
3. *Rozhodnutie Komisie 2011/527/EÚ z 26. januára 2011 o štátnej pomoci Nemecka C-7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) v rámci schémy o prevode daňových strát podľa zákona o dani z príjmu právnických osôb („KStG, Sanierungsklausel“) sa zrušuje.*
4. *Európska komisia znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli pánovi Dirkoovi Andresovi, konajúcemu ako správca konkurznej podstaty spoločnosti Heitkamp BauHolding GmbH, tak v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní.*

5. Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy odvolacieho konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 211, 13.6.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. júna 2018 – Spolková republika Nemecko/Dirk Andres (konkurzný správca Heitkamp BauHolding GmbH), Európska komisia

(Vec C-208/16 P) (¹)

(Odvolanie — Štátna pomoc — Nemecká daňová právna úprava týkajúca sa prevodu strát do budúcich daňových rokov („klauzula ozdravenia“) — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Osobne dotknutá osoba — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Pojem „štátna pomoc“ — Podmienka týkajúca sa selektívnosti — Určenie referenčného rámca — Právna kvalifikácia skutkového stavu)

(2018/C 294/03)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a R. Kanitz, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Dirk Andres (konkurzný správca Heitkamp BauHolding GmbH) (v zastúpení: W. Niemann, S. Geringhoff, a P. Dodos, Rechtsanwälte), Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal, T. Maxian Rusche a K. Blanck-Putz, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Vzájomné odvolanie sa zamietá.
2. Body 2 a 3 výroku rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. februára 2016, Heitkamp BauHolding/Komisia (T-287/11, EU:T:2016:60) sa zrušujú.
3. Rozhodnutie Komisie 2011/527/EÚ z 26. januára 2011 o štátnej pomoci Nemecka C 7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) na základe klauzuly o ozdravení stanovenej zákonom o dani z príjmu právnických osôb („KStG, Sanierungsklausel“) sa zrušuje.
4. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania v prvostupňovom a odvolacom konaní a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila v odvolacom konaní Spolková republika Nemecko a trovy konania, ktoré vynaložil pán Dirk Andres, konajúci v postavení konkurzného správcu Heitkamp BauHolding GmbH, v prvostupňovom ako aj v odvolacom konaní.

(¹) Ú. v. EÚ C 211, 13.6.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. júna 2018 – Spolková republika Nemecko/Lowell Financial Services GmbH, predtým GFKL Financial Services AG, Európska komisia

(Vec C-209/16 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Nemecká daňová právna úprava týkajúca sa prevodu strát do budúcich daňových rokov („klauzula ozdravenia“) — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Osobne dotknutá osoba — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Pojem „štátna pomoc“ — Podmienka týkajúca sa selektívnosti — Určenie referenčného rámca — Právna kvalifikácia skutkového stavu)

(2018/C 294/04)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a R. Kanitz, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Lowell Financial Services GmbH, predtým GFKL Financial Services AG (v zastúpení: M Schweda, M. Knebelsberger a F. Loose, Rechtsanwälte), Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal, T. Maxian Rusche a K. Blanck-Putz, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. *Vzájomné odvolanie sa zamietá.*
2. *Body 2 a 3 výroku rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. februára 2016, GFKL Financial Services/Komisia (T-620/11, EU:T:2016:59) sa zrušujú.*
3. *Rozhodnutie Komisie 2011/527/EÚ z 26. januára 2011 o štátnej pomoci Nemecka C 7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) na základe klauzuly o ozdravení stanovenej zákonom o dani z príjmu právnických osôb („KStG, Sanierungsklausel“) sa zrušuje.*
4. *Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania v prvostupňovom a odvolacom konaní a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila v odvolacom konaní Spolková republika Nemecko a trovy konania, ktoré vynaložila Lowell Financial Services GmbH v prvostupňovom konaní.*
5. *Lowell Financial Services GmbH znáša svoje vlastné trovy konania, ktoré vynaložila v odvolacom konaní.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 222, 20.6.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. júna 2018 – Lowell Financial Services GmbH, predtým GFKL Financial Services AG/Európska komisia, Spolková republika Nemecko

(Vec C-219/16 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Nemecká daňová právna úprava týkajúca sa prevodu strát do budúcich daňových rokov („klauzula ozdravenia“) — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Osobne dotknutá osoba — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Pojem „štátna pomoc“ — Podmienka týkajúca sa selektívnosti — Určenie referenčného rámca — Právna kvalifikácia skutkového stavu)

(2018/C 294/05)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Lowell Financial Services GmbH, predtým GFKL Financial Services AG (v zastúpení: M Schweda, J. Eggers, M. Knebelberger a F. Loose, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal, T. Maxian Rusche a K. Blanck-Putz, splnomocnení zástupcovia), Spolková republika Nemecko

Výrok rozsudku

1. Vzájomné odvolanie sa zamietá.
2. Body 2 a 3 výroku rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. februára 2016, GFKL Financial Services/Komisia (T-620/11, EU:T:2016:59) sa zrušujú.
3. Rozhodnutie Komisie 2011/527/EÚ z 26. januára 2011 o štátnej pomoci Nemecka C 7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) na základe klauzuly o ozdravení stanovenej zákonom o dani z príjmu právnických osôb („KStG, Sanierungsklausel“) sa zrušuje.
4. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Lowell Financial Services GmbH v prvostupňovom ako aj odvolacom konaní.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 222, 20.6.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom – Spojené kráľovstvo) – MB/Secretary of State for Work and Pensions

(Vec C-451/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 79/7/EHS — Rovnosť zaobchádzania s mužmi a so ženami v oblasti sociálneho zabezpečenia — Vnútroštátny dôchodkový systém — Podmienky uznania zmeny pohlavia — Vnútroštátna právna úprava, ktorá toto uznanie podmieňuje zrušením manželstva uzavretého pred touto zmenou pohlavia — Odmietnutie poskytnúť štátny starobný dôchodok osobe, ktorá zmenila pohlavie, po dosiahnutí veku odchodu do dôchodku osôb nadobudnutého pohlavia — Priama diskriminácia na základe pohlavia)

(2018/C 294/06)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: MB

Žalovaný: Secretary of State for Work and Pensions

Výrok rozsudku

Smernica Rady 79/7/EHS z 19. decembra 1978 o postupnom vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením, konkrétne jej článok 4 ods. 1 prvá zarážka v spojení s článkom 3 ods. 1 písm. a) treťou zarážkou a článkom 7 ods. 1 písm. a), sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá vyžaduje, aby osoba, ktoré zmenila pohlavie, splnila nielen fyzické, sociálne a psychologické kritériá, ale aj podmienku, že nie je v manželskom zväzku s osobou pohlavia, ktoré získala v dôsledku tejto zmeny, aby mohla mať nárok na štátny starobný dôchodok od zákonného veku odchodu do dôchodku osôb tohto získaného pohlavia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 383, 17.10.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. júna 2018 – Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)/Puma SE

(Vec C-564/16 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Ochranná známka Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 8 ods. 5 — Článok 76 — Námietské konanie — Relatívne dôvody zamietnutia — Nariadenie (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 19 — Pravidlo 50 ods. 1 — Existencia predchádzajúcich rozhodnutí Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) uznávajúcich dobré meno skoršej ochrannej známky — Zásada riadnej správy vecí verejných — Zohľadnenie týchto rozhodnutí v neskorších námietkových konaniach — Povinnosť odôvodnenia — Procesné povinnosti odvolacích senátov EUIPO)

(2018/C 294/07)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (v zastúpení: D. Botis a D. Hanf, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Puma SE (v zastúpení: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 86, 20.3.2017.

**Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 28. júna 2018 – Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV/
Európska komisia**(Vec C-635/16 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Určenie predmetu sporu — Finančná pomoc v oblasti Nástroja na prepájanie Európy (NPE) — Odvetvie dopravy na roky 2014 – 2020 — Výzvy na predkladanie návrhov — Výkonná agentúra pre inovácie a siete (INEA) — E-mail informujúci žalobkyňu o zamietnutí jej návrhu — Neskoršie rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa vydáva zoznam vybraných návrhov — Účinná súdna ochrana)

(2018/C 294/08)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (v zastúpení: Y. de Vries, advocaat)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: J. Samnadda a J. Hottiaux, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie z 11. októbra 2016, Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisia (T-564/15, neuverejnené, EU:T:2016:611), sa zrušuje.
2. Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 70, 6.3.2017.

**Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 28. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho
konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španielsko) – Instituto Nacional de la
Seguridad Social/Jesús Crespo Rey**(Vec C-2/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb — Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov — Nariadenie (ES) č. 883/2004 — Príloha XI rubrika „Španielsko“ bod 2 — Starobný dôchodok — Spôsob výpočtu — Teoretická suma — Relevantný základ na určenie príspevkov — Osobitná dohoda — Výber základu na určenie príspevkov — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca povinnosť pracovníkovi platiť príspevky z minimálneho základu pre príspevky)

(2018/C 294/09)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Žalovaný: Jesús Crespo Rey

za účasti: Tesorería General de la Seguridad Social

Výrok rozsudku

Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb, podpísaná 21. júna 1999 v Luxemburgu, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej právnej úprave členského štátu, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje povinnosť migrujúcemu pracovníkovi, ktorý uzatvoril osobitnú dohodu s orgánom systému sociálneho zabezpečenia tohto členského štátu, platiť príspevky z minimálneho základu, takže pri výpočte teoretickej sumy jeho starobného dôchodku považuje príslušná inštitúcia uvedeného členského štátu obdobie, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda, za obdobie odpracované v tom istom členskom štáte a zohľadní len príspevky, na účely tohto výpočtu, platené uvedeným pracovníkom podľa tejto dohody, aj keď predtým, ako uvedený pracovník vykonal svoje právo na voľný pohyb, platil v predmetnom členskom štáte príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ, pričom usadený pracovník, ktorý nevyužil svoje právo na voľný pohyb a ktorý uzatvoril takúto dohodu, má možnosť platiť príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ pre príspevky.

(¹) Ú. v. EÚ C 104, 3.4.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 28. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španielsko) – Eva Soraya Checa Honrado/Fondo de Garantía Salarial

(Vec C-57/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Ochrana zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa — Smernica 2008/94/ES — Článok 3 prvý odsek — Platba zabezpečená záručnou inštitúciou — Odstupné pri skončení pracovnoprávneho vzťahu — Preloženie miesta výkonu práce, ktoré si vyžaduje zmenu bydliska zamestnanca — Zmena podstatnej náležitosti pracovnej zmluvy — Skončenie pracovnej zmluvy zo strany zamestnanca — Zásada rovnosti a zákazu diskriminácie)

(2018/C 294/10)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Eva Soraya Checa Honrado

Žalovaný: Fondo de Garantía Salarial

Výrok rozsudku

Článok 3 prvý odsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/94/ES z 22. októbra 2008 o ochrane zamestnancov pri platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa sa má vykladať v tom zmysle, že ak podľa dotknutej vnútroštátnej právnej úpravy niektoré formy zákonom stanoveného odstúpeného, ktoré sa má vyplatiť z dôvodu skončenia pracovnej zmluvy zo strany zamestnanca, ako aj odstúpené, ktoré sa má vyplatiť v prípade prepustenia z objektívnych dôvodov, akými sú dôvody uvádzané vnútroštátnym súdom, spadajú pod pojem „odstúpené pri skončení pracovnoprávnych vzťahov“ v zmysle tohto ustanovenia, zákonom stanovené odstúpené, ktoré sa má vyplatiť v prípade skončenia pracovnej zmluvy zo strany zamestnanca z dôvodu preloženia miesta výkonu práce zamestnávateľom, ktoré núti zamestnanca zmeniť miesto bydliska, musí tiež spadať pod tento pojem.

(¹) Ú. v. EÚ C 121, 18.4.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 27. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – Turbogás Produtora Energética SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-90/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2003/96/ES — Zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny — Článok 21 ods. 5 tretí pododsek — Subjekt vyrábajúci elektrinu pre svoju vlastnú spotrebu — Malí výrobcovia elektriny — Článok 14 ods. 1 písm. a) — Energetické výrobky používané na výrobu elektriny — Povinnosť oslobodenia)

(2018/C 294/11)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Turbogás Produtora Energética SA

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok rozsudku

Článok 21 ods. 5 tretí pododsek a článok 14 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny sa majú vykladať v tom zmysle, že taký subjekt, o aký ide vo veci samej, vyrábajúci elektrinu pre svoju vlastnú spotrebu sa má bez ohľadu na jej množstvo a na ekonomickú činnosť, ktorú vykonáva ako hlavnú činnosť, považovať za „distribútora“ v zmysle prvého z týchto ustanovení, na ktorého spotrebu elektriny na účely výroby elektriny sa však vzťahuje povinné oslobodenie od dane podľa uvedeného článku 14 ods. 1 písm. a).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 144, 8.5.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 27. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret – Dánsko) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn/Udlændingestyrelsen

(Vec C-230/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Občianstvo Únie — Článok 21 ods. 1 ZFEÚ — Smernica 2004/38/ES — Právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov — Právo na pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je rodinným príslušníkom občana Únie, v členskom štáte, ktorého je tento občan štátnym príslušníkom — Vstup tohto rodinného príslušníka na územie dotknutého členského štátu až po návrate občana Únie do tohto členského štátu)

(2018/C 294/12)

Jazyk konania: dáncina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn

Žalovaný: Udlændingestyrelsen

Výrok rozsudku

Článok 21 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá odmieta priznať odvodené právo na pobyt podľa práva Únie štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je rodinným príslušníkom občana Únie, ktorý je štátnym príslušníkom tohto členského štátu a vráti sa na územie uvedeného členského štátu po tom, ako sa na základe práva Únie a v súlade s ním zdržiaval v inom členskom štáte, ak tento rodinný príslušník dotknutého občana Únie nevstúpil na územie členského štátu pôvodu tohto občana Únie alebo nepodal žiadosť o povolenie na pobyt v rámci „prírodzenej súvislosti“ s návratom predmetného občana Únie do tohto členského štátu, za predpokladu, že takáto právna úprava vyžaduje, aby boli v rámci celkového posúdenia zohľadnené aj ďalšie relevantné skutočnosti, najmä tie, ktoré sú spôsobilé preukázať, že napriek času, ktorý uplynul medzi návratom občana Únie do uvedeného členského štátu a vstupom jeho rodinného príslušníka, ktorý je štátnym príslušníkom tretej krajiny, do tohto istého členského štátu, rodinný život, ktorý sa rozvinul a konsolidoval v hostiteľskom členskom štáte neskončil, čo odôvodňuje priznanie odvodeného práva na pobyt dotknutému rodinnému príslušníkovi, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 3.7.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 27. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'Etat – Belgicko) – Ibrahima Diallo/État belge

(Vec C-246/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Občianstvo Európskej únie — Smernica 2004/38/ES — Článok 10 ods. 1 — Žiadosť o pobytový preukaz rodinného príslušníka občana Únie — Vydanie — Lehota — Prijatie a oznámenie rozhodnutia — Dôsledky nedodržania lehoty šesť mesiacov — Procesná autonómia členských štátov — Zásada efektivity)

(2018/C 294/13)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ibrahima Diallo

Žalovaný: État belge

Výrok rozsudku

1. Článok 10 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, sa má vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie o žiadosti o pobytový preukaz rodinného príslušníka občana Únie musí byť prijaté a oznámené v lehote šesť mesiacov stanovenej v tomto ustanovení.
2. Smernica 2004/38 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je úprava dotknutá vo veci samej, ktorá ukladá príslušným vnútroštátnym orgánom povinnosť vydať *ex offio* pobytový preukaz rodinného príslušníka občana Európskej únie dotknutej osobe, ak je lehota šesť mesiacov stanovená v článku 10 ods. 1 smernice 2004/38 prekročená, bez predchádzajúceho konštatovania, že dotknutá osoba skutočne spĺňa podmienky na pobyt v hostiteľskom členskom štáte v súlade s právom Únie.

3. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej judikatúre, akou je judikatúra dotknutá vo veci samej, podľa ktorej má príslušný vnútroštátny orgán v nadväznosti na súdne zrušenie rozhodnutia zamietajúceho vydanie pobytového preukazu rodinného príslušníka občana Európskej únie automaticky opäť k dispozícii celú lehotu šesť mesiacov stanovenú v článku 10 ods. 1 smernice 2004/38.

(¹) Ú. v. EÚ C 231, 17.7.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 27. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen săd – Varna – Bulharsko) – „Varna Holideis“ EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danáčno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Vec C-364/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Dodanie nehnuteľnosti uskutočnené pred pristúpením Bulharskej republiky k Európskej únii — Neplatnosť kúpnej zmluvy konštatovaná po pristúpení — Povinnosť vykonať úpravu pôvodne uplatneného odpočítania dane — Výklad — Právomoc Súdneho dvora)

(2018/C 294/14)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen săd – Varna

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „Varna Holideis“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danáčno osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Výrok rozsudku

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc odpovedať na otázky, ktoré položil Administrativen săd – Varna (Správny súd Varna, Bulharsko).

(¹) Ú. v. EÚ C 269, 14.8.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 27. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État – Francúzsko) – SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Spojené veci C-459/17 a C-460/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Právo na odpočítanie dane zaplatenej na vstupe — Hmotnoprávne podmienky práva na odpočítanie dane — Skutočné dodanie tovaru)

(2018/C 294/15)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)

Žalovaný: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Výrok rozsudku

Článok 17 šiestej smernice Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej smernicou Rady 91/680/ES zo 16. decembra 1991, sa má vykladať v tom zmysle, že na zamietnutie práva zdaniteľnej osoby, ktorá je príjemcom faktúry, na odpočítanie DPH uvedenej na tejto faktúre postačuje, aby daňový úrad preukázal, že plnenia zodpovedajúce tejto faktúre neboli skutočne poskytnuté.

(¹) Ú. v. EÚ C 347, 16.10.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 28. júna 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Poľsko) – konanie začaté na návrh HR

(Vec C-512/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností — Nariadenie (ES) č. 2201/2003 — Článok 8 ods. 1 — Obvyklý pobyt dieťaťa — Dojča — Rozhodujúce okolnosti pre určenie miesta tohto pobytu)

(2018/C 294/16)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: HR

Žalovaní: KO, Prokuratura Rejonowa Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Výrok rozsudku

Článok 8 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, sa má vykladať v tom zmysle, že obvyklý pobyt dieťaťa v zmysle tohto nariadenia zodpovedá miestu, kde má v skutočnosti stredobod svojho života. Vnútroštátnemu súdu prináleží na základe súboru zhodných skutkových okolností určiť, kde sa v čase podania návrhu na určenie rodičovských práv a povinností vo vzťahu k dieťaťu nachádzal tento stredobod dieťaťa. V tejto súvislosti, v prípade, ako je ten vo veci samej, vzhľadom na skutočnosti zistené týmto súdom, treba spoločne za rozhodujúce okolnosti považovať:

— skutočnosť, že dieťa bývalo od svojho narodenia až do rozchodu rodičov v zásade s nimi na určitom mieste,

- okolnosť, že rodič vykonávajúci od rozchodu partnerov skutočnú starostlivosť o dieťa má s ním stále každodenný pobyt na tomto mieste a vykonáva tam svoje povolanie v rámci pracovného pomeru na dobu neurčitú, a
- skutočnosť, že dieťa má na uvedenom mieste pravidelné kontakty s jeho druhým rodičom, ktorý stále býva na tomto mieste.

Naopak, v prípade, ako je ten vo veci samej, nemožno za rozhodujúce považovať okolnosti:

- pobyty, ktoré rodič vykonávajúci v skutočnosti starostlivosť o dieťa s ním v minulosti uskutočnil na území členského štátu, z ktorého pochádza, v rámci svojej dovolenky alebo v období sviatkov,
- pôvod tohto rodiča, kultúrne väzby dieťaťa k tomuto členskému štátu, ktoré z toho vyplývajú, a jeho vzťahy s rodinnými príslušníkmi bývajúcimi v uvedenom členskom štáte a

prípadný zámer uvedeného rodiča usadiť sa s dieťaťom v budúcnosti v tomto druhom členskom štáte.

(¹) Ú. v. EÚ C 412, 4.12.2017.

Odvolanie podané 23. decembra 2017: Nap Innova Hoteles, S.L. proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) zo 4. decembra 2017 vo veci T-522/17, Nap Innova Hoteles/SRB

(Vec C-731/17 P)

(2018/C 294/17)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Nap Innova Hoteles, S.L. (v zastúpení: L. Hernández Cabeza, advokát)

Ďalší účastník konania: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Uznesením z 5. júla 2018 Súdny dvor (deviata komora) zamietol odvolanie a rozhodol, že Nap Innova Hoteles, S.L. je povinná znášať svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 14. februára 2018: Hochmann Marketing GmbH, predtým Bittorrent Marketing GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 12. decembra 2017 vo veci T-771/15, Hochmann Marketing/EUIPO

(Vec C-118/18 P)

(2018/C 294/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Hochmann Marketing GmbH, predtým Bittorrent Marketing GmbH (v zastúpení: C. Hoppe, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Uznesením z 28. júna 2018 Súdny dvor (deviata komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgicko) 11. mája 2018 – Oracle Belgium BVBA/Belgische Staat

(Vec C-318/18)

(2018/C 294/19)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Oracle Belgium BVBA

Odporca: Belgische Staat

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 2 bod 2 rozhodnutia Európskej komisie z 11. januára 2016 (SA.37667), podľa ktorého „každá suma [protiprávnej schémy pomoci Belgicka, ktorú priznal belgický daňový orgán Service des Décisions Anticipées rozhodnutím z 1. júla 2008 spoločnosti Tekelec International BVBA v podobe oslobodenia takzvaného ‚nadmerného zisku‘ od dane za obchodné roky 2009, 2010, 2011 a 2012], ktorá ešte nebola vymožená... po vymáhaní, ktoré je opísané v odseku 1, sa vymôže od skupiny podnikov, do ktorej patrí príjemca“, vykladať v tom zmysle, že v prípade prevzatia príjemcu pomoci (Tekelec International BVBA) novou skupinou (skupina Oracle) po skončení schémy pomoci (schémy pomoci týkajúcej sa obchodných rokov 2009, 2010, 2011 a 2012, ak k prevzatíu došlo 10. júna 2013) a skôr, ako Európska komisia začala s preskúmaním prípustnosti schémy pomoci (ktoré sa začalo na základe listu z 19. decembra 2013) sa za „skupinu podnikov, do ktorej patrí príjemca“ považuje skupina kupujúceho alebo ňou naďalej ostáva skupina predávajúceho?
2. Ak odpoveď na prvú otázku, bez ohľadu na druh protiprávnej schémy pomoci (ekonomickú alebo daňovú schému), závisí od otázky, či je cena za prevzatie v súlade s trhovými podmienkami, a teda v prípade, ak je cena za prevzatie v súlade s trhovými podmienkami, považuje sa skupina predávajúceho aj naďalej za príjemcu, najmä ak sa hodnota uvedenej schémy pomoci zahrnuje do ceny za prevzatie a skupina kupujúceho sa stáva príjemcom, ak je cena za prevzatie nižšia ako trhová cena, konkrétne ak sa hodnota uvedenej schémy pomoci nezahrnuje alebo nezahrnuje v celom rozsahu do ceny za prevzatie, kto zo skupiny kupujúceho alebo jej časti znáša v rámci vymáhania protiprávnej schémy pomoci dôkazné bremeno: Musí nová skupina alebo časť tejto skupiny, voči ktorej sa nárok uplatňuje, preukázať, že cena za prevzatie je v súlade s trhovými podmienkami alebo musí vymáhajúci subjekt, teda Belgické kráľovstvo preukázať, že cena za prevzatie je nižšia ako trhová cena?
3. Ak odpoveď na prvú otázku naopak z dôvodu daňovej povahy spornej schémy pomoci nezávisí od otázky, či je cena prevzatia v súlade s trhovými podmienkami, na akom základe sa má v takomto prípade určiť, ktorá skupina sa na základe prevzatia považuje za „skupinu podnikov, do ktorej patrí príjemca“?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove (Slovensko) 22. mája 2018 – TE v. Pohotovosť s.r.o.

(Vec C-331/18)

(2018/C 294/20)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Krajský súd v Prešove

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: TE

Žalovaná: Pohotovosť s.r.o.

Prejudiciálne otázky

1. A. Slovenský zákonodarca v reakcii na rozsudok C-42/15⁽¹⁾ vypustil zo Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v § 9 v rámci splátok úveru ako náležitosti zmluvy slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“ s účinnosťou od 1. mája 2018, čím zrušil zákonné právo spotrebiteľov v zmluve o spotrebiteľskom úvere na vyjadrenie akéhokoľvek spôsobu (nielen amortizačnou tabuľkou) splácania úveru podľa istiny, úrokov a poplatkov v spojení so sankciou pre porušenie tohto práva.

B. Aplikčná prax súdov zareagovala okrem iného aj tak, že síce od 1. mája 2018 zmenou zákona sa pregnantnejšie vykoná rozsudok SD EÚ, no už v sporoch zo spotrebiteľských zmlúv uzavretých do 1. mája 2018 treba tzv. eurokonformným výkladom docieľiť v podstate ten istý výsledok, ako sledoval zákonodarca.

C. V tejto súvislosti je otázka Súdneho dvoru Európskej únie zameraná na výklad úijného práva pri používaní nepriameho účinku smerníc. Berúc zreteľ na masívnu aplikačnú prax súdov, ktorou sa spotrebiteľom v minulosti uznalo v zákone č. 129/2010 Z. z. právo na špecifikáciu splátky podľa istiny, úrokov a poplatkov, sa kladie otázka:

či princíp právnej istoty pri naplňaní nepriameho účinku smernice v horizontálnych vzťahoch medzi jednotlivcami s cieľom dosiahnuť plný účinok smernice použitím všetkých výkladových metód a celého právneho poriadku v spore zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej pred 1. májom 2018 neumožňuje súdu privodiť také rozhodnutie, ktoré je čo do účinkov rovnocenné so zmenou zákona zo strany zákonodarcu, ktorú zákonodarca prijal na vykonanie rozsudku C-42/15 od 1. mája 2018?

Ďalšie otázky súd kladie pre prípad, že odpoveď na otázku pod 1.C je taká, že princíp právnej istoty pri naplňaní nepriameho účinku smernice v horizontálnych vzťahoch medzi jednotlivcami s cieľom dosiahnuť plný účinok smernice umožňuje súdu rozhodnutie čo do účinkov rovnocenné so zmenou zákona zo strany zákonodarcu, ktoré prijal na vykonanie rozsudku C-42/15 od 1. mája 2018 a teda či v takomto prípade:

2. má sa rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia c/a Klára Bíróová, z 9. novembra 2016 a Smernica 2008/48/ES⁽²⁾ z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS⁽³⁾ vykladať tak, že Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že Smernica 2008/48/ES neumožňuje vnútroštátnu legislatívnu úpravu o špecifikácii splátok úveru nielen v rozsahu amortizačnej tabuľky, ale akýmkoľvek iným zákonným vyjadrením výšky, počtu a frekvencie splácania istiny spotrebiteľského úveru?

3. Či sa má rozsudok Súdneho dvora Európskej únie na rozdiel od istiny tentokrát pri úrokoch a poplatkoch vykladať tak, že rozsudok rieši aj otázku, či je nad rámec smernice predpis členského štátu stanovujúci právo spotrebiteľov na náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere o výške, počte a termínoch splácania úrokov a poplatkov. Ak sa rozsudok týka aj úrokov a poplatkov, potom či je nad rámec smernice 2008/48/ES v spojení s jej čl. 10 ods.2 písm. j) aj iné legislatívne vyjadrenie spôsobu splácania úrokov a poplatkov, než je splácanie vyjadrené amortizačnou tabuľkou?

⁽¹⁾ Rozsudok z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, (EU:C:2016:842).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ 2008, L 133, s. 66

⁽³⁾ Smernica Rady z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, Ú. v. ES 1987, L 42, s. 48.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State (Holandsko) 24. mája 2018 –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/J. a i.**

(Vec C-341/18)

(2018/C 294/21)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Odporcovia: J. a i.

Ďalší účastníci konania: C. a H. a i.

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 11 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399⁽¹⁾ z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) vykladať v tom zmysle, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorý už vstúpil do schengenského priestoru, napríklad cez medzinárodné letisko, opustí územie v zmysle Kódexu schengenských hraníc, len čo ako námorník nastúpi do služby na námornej lodi už kotviacej v morském prístave, ktorý je vonkajšou hranicou, bez ohľadu na to, či resp. kedy predmetnou loďou opustí tento prístav? Alebo sa na opustenie územia vyžaduje, aby bolo najskôr isté, že námorník opustí morský prístav predmetnou námornou loďou, a ak ide o takýto prípad, uplatní sa maximálna lehota, v rámci ktorej musí loď vyplávať a v rámci ktorej sa musí dať odtlačok pečiatky na výstupe? Alebo sa za „výstup“ má považovať iný okamih, prípadne za iných podmienok?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), (Ú. v. EÚ L 77, 2016, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidshof te Gent (Belgicko) 25. mája 2018 –
ISS Facility Services NV/Sonia Govaerts, Euroclean NV**

(Vec C-344/18)

(2018/C 294/22)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeidshof te Gent

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: ISS Facility Services NV

Odporcovia: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Prejudiciálna otázka

Majú sa ustanovenia článku 3 ods. 1 smernice Rady 2001/23/ES⁽¹⁾ z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov vykladať v tom zmysle, že v prípade súčasného prevodu rôznych častí podniku v zmysle článku 1 ods. 1 smernice, ktoré sú prevedené na rôznych nadobúdateľov, prechádzajú práva a povinnosti z pracovnej zmluvy zamestnanca, ktorý pracoval v každej z prevedených častí podniku, existujúcej v čase prevodu, na každého z nadobúdateľov, aj keď v pomere k rozsahu zamestnania uvedeného zamestnanca v príslušnej časti podniku nadobudnutej príslušným nadobúdateľom,

alebo v tom zmysle, že uvedené práva a povinnosti prechádzajú ako celok na nadobúdateľa časti podniku, v ktorom je uvedený zamestnanec hlavne zamestnaný,

alebo v tom zmysle, že ak ustanovenia smernice nemožno vykladať jedným z vyššie uvedených spôsobov, práva a povinnosti z pracovnej zmluvy uvedeného zamestnanca neprechádzajú na žiadneho z nadobúdateľov, pričom to platí aj v prípade, ak nie je možno určiť rozsah zamestnania zamestnanca v jednotlivých prevedených častiach podniku?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 82, 2001, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 29. mája 2018 – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Vec C-348/18)

(2018/C 294/23)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice

Odporkyňa: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 2 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 3950/92⁽¹⁾ – aj s ohľadom na tvrdenia Súdneho dvora uvedené v súvislosti s článkom 10 ods. 3 nariadenia [(ES)] č. 17[8]8/2003⁽²⁾ v odôvodnení rozsudku z 5. mája 2011 vyhláseného v spojených veciach C-230/09 a C-231/09 – vykladať v tom zmysle, že spätné pridelenie nevyužitej časti národného referenčného množstva pre dodávky možno vykonávať podľa objektívnych kritérií prednosti stanovených členskými štátmi, alebo ho treba vykladať v tom zmysle, že táto vyrovnávací fáza sa má spravovať výlučne kritériom pomernosti?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 3950/92 z 28. decembra 1992, ktorým sa ustanovujú dodatočné poplatky v sektore mlieka a mliečnych výrobkov [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 405, 1992, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1788/2003 z 29. septembra 2003 stanovujúce poplatky v sektore mlieka a mliečnych výrobkov (Ú. v. EÚ L 270, 2003, s. 123).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vredegerecht te Antwerpen (Belgicko)
30. mája 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Mbutuku Kanyeba**

(Vec C-349/18)

(2018/C 294/24)

Jazyk konania: *holandčina*

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vredegerecht te Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Žalovaný: Mbutuku Kanyeba

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 9 ods. 4 [nariadenia (ES) č. 1371/2007]⁽¹⁾ z 23. októbra 2007 o právach a povinnostiach cestujúcich v železničnej preprave v spojení s článkom 2 písm. a) a článkom 3 smernice 93/13⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že medzi prepravnou spoločnosťou a cestujúcim vzniká vždy zmluvný vzťah, dokonca aj vtedy, keď cestujúci využije služby prepravcu bez cestovného dokladu?
2. Ak má byť odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná, vzťahuje sa potom ochrana prostredníctvom právnej úpravy o nekalých podmienkach aj na cestujúceho, ktorý využije prostriedok verejnej dopravy bez cestovného dokladu a ktorý je v dôsledku tohto správania povinný podľa všeobecných obchodných podmienok prepravcu, považovaných na základe ich normatívneho charakteru alebo v dôsledku ich zverejnenia v úradnej zbierke štátu za všeobecne záväzné, zaplatiť prirážku k cestovnému?
3. Bráni článok 6 smernice 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorý stanovuje, že „členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok“, v každom prípade tomu, aby súd podmienku považovanú za nekalú zmiernil alebo namiesto nej uplatnil všeobecnú právnu úpravu?
4. Ak má byť odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná, za akých okolností môže vnútroštátny súd vykonať zmiernenie podmienky považovanej za nekalú alebo ju nahradiť všeobecnou právnu úpravou?
5. Ak vyššie uvedené otázky nemožno zodpovedať abstraktne, vyvstáva otázka, či v prípade, že štátna železničná spoločnosť občianskoprávne sankcionuje pristihnutého čierneho pasažiera prirážkou, prípadne jej prirátaním k cestovnému, a súd dôjde k záveru, že požadovaná prirážka je nekalá v zmysle článku 2 písm. a) v spojení s článkom 3 smernice 93/13, bráni článok 6 smernice 93/13 tomu, aby súd podmienku vyhlásil za neplatnú a na nahradenie škody, ktorú utrpela štátna železničná spoločnosť, uplatnil všeobecnú právnu úpravu zodpovednosti za škodu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 315, 2007, s. 14.

⁽²⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vredegerecht te Antwerpen (Belgicko)
30. mája 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Larissa Nijss**

(Vec C-350/18)

(2018/C 294/25)

Jazyk konania: *holandčina*

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vredegerecht te Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Žalovaná: Larissa Nijs

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 9 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1371/2007⁽¹⁾ z 23. októbra 2007 o právach a povinnostiach cestujúcich v železničnej preprave v spojení s článkom 2 písm. a) a článkom 3 smernice 93/13⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že medzi prepravnou spoločnosťou a cestujúcim vzniká vždy zmluvný vzťah, dokonca aj vtedy, keď cestujúci využije služby prepravcu bez cestovného dokladu?
2. Ak má byť odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná, vzťahuje sa potom ochrana prostredníctvom právnej úpravy o nekalých podmienkach aj na cestujúceho, ktorý využije prostriedok verejnej dopravy bez cestovného dokladu a ktorý je v dôsledku tohto správania povinný podľa všeobecných obchodných podmienok prepravcu, považovaných na základe ich normatívneho charakteru alebo v dôsledku ich zverejnenia v úradnej zbierke štátu za všeobecne záväzné, zaplatiť prirážku k cestovnému?
3. Bráni článok 6 smernice 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorý stanovuje, že „členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok“, v každom prípade tomu, aby súd podmienku považovanú za nekalú zmiernil alebo namiesto nej uplatnil všeobecnú právnu úpravu?
4. Ak má byť odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná, za akých okolností môže vnútroštátny súd vykonať zmiernenie podmienky považovanej za nekalú alebo ju nahradiť všeobecnou právnou úpravou?
5. Ak vyššie uvedené otázky nemožno zodpovedať abstraktne, vyvstáva otázka, či v prípade, že štátna železničná spoločnosť občianskoprávne sankcionuje pristihnutého čierneho pasažiera prirážkou, prípadne jej prirátaním k cestovnému, a súd dôjde k záveru, že požadovaná prirážka je nekalá v zmysle článku 2 písm. a) v spojení s článkom 3 smernice 93/13, bráni článok 6 smernice 93/13 tomu, aby súd podmienku vyhlásil za neplatnú a na nahradenie škody, ktorú utrpela štátna železničná spoločnosť, uplatnil všeobecnú právnu úpravu zodpovednosti za škodu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 315, 2007, s. 14.

⁽²⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vrederegrecht te Antwerpen (Belgicko)
30. mája 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Jean-Louis Anita Dedroog**

(Vec C-351/18)

(2018/C 294/26)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vrederegrecht te Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Žalovaný: Jean-Louis Anita Dedroog

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 9 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1371/2007⁽¹⁾ z 23. októbra 2007 o právach a povinnostiach cestujúcich v železničnej preprave v spojení s článkom 2 písm. a) a článkom 3 smernice 93/13⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že medzi prepravnou spoločnosťou a cestujúcim vzniká vždy zmluvný vzťah, dokonca aj vtedy, keď cestujúci využije služby prepravcu bez cestovného dokladu?
2. Ak má byť odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná, vzťahuje sa potom ochrana prostredníctvom právnej úpravy o nekalých podmienkach aj na cestujúceho, ktorý využije prostriedok verejnej dopravy bez cestovného dokladu a ktorý je v dôsledku tohto správania povinný podľa všeobecných obchodných podmienok prepravcu, považovaných na základe ich normatívneho charakteru alebo v dôsledku ich zverejnenia v úradnej zbierke štátu za všeobecne záväzné, zaplatiť prirážku k cestovnému?
3. Bráni článok 6 smernice 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorý stanovuje, že „členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok“, v každom prípade tomu, aby súd podmienku považovanú za nekalú zmiernil alebo namiesto nej uplatnil všeobecnú právnu úpravu?
4. Ak má byť odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná, za akých okolností môže vnútroštátny súd vykonať zmiernenie podmienky považovanej za nekalú alebo ju nahradiť všeobecnou právnu úpravou?
5. Ak vyššie uvedené otázky nemožno zodpovedať abstraktne, vyvstáva otázka, či v prípade, že štátna železničná spoločnosť občianskoprávne sankcionuje pristihnutého čierneho pasažiera prirážkou, prípadne jej prirátaním k cestovnému, a súd dôjde k záveru, že požadovaná prirážka je nekalá v zmysle článku 2 písm. a) v spojení s článkom 3 smernice 93/13, bráni článok 6 smernice 93/13 tomu, aby súd podmienku vyhlásil za neplatnú a na nahradenie škody, ktorú utrpela štátna železničná spoločnosť, uplatnil všeobecnú právnu úpravu zodpovednosti za škodu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 315, 2007, s. 14.

⁽²⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Bacău (Rumunsko) 30. mája 2018 –
Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl**

(Vec C-354/18)

(2018/C 294/27)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Bacău

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia – žalobcovia na prvom stupni: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Odvolateľka – žalovaná na prvom stupni: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

Prejudiciálne otázky

1. Je účelom sumy 400 eur podľa článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 261/2004 ⁽¹⁾ zásadne náhrada majetkovej ujmy, kým nemajetková ujma má byť posúdená so zreteľom na článok 12 alebo pokrýva článok 7 ods. 1 písm. b) zásadne nemajetkovú ujmu, pričom sa na majetkovú ujmu vzťahuje ustanovenie článku 12?
2. Spadá suma, ktorá predstavuje nevyplatenú mzdu a ktorá presiahne sumu 400 eur podľa článku 7 ods. 1 písm. b) pod pojem *ďalšia náhrada* podľa článku 12?
3. Podľa článku 12 [ods. 1] druhá veta „náhrada poskytnutá podľa tohto nariadenia sa môže od takej náhrady odpočítať.“ Má sa uvedený článok nariadenia vykladať v tom zmysle, že sa ponecháva odpočítanie sumy poskytnutej podľa článku 7 ods. 1 písm. b) od ďalšej náhrady na voľnú úvahu vnútroštátneho súdu alebo je uvedené odpočítanie povinné?
4. V prípade, že odpočítanie sumy nie je povinné, na základe ktorých skutočností vnútroštátny súd rozhodne, či sa suma podľa článku 7 ods. 1 písm. b) odpočíta od ďalšej náhrady?
5. Má sa škoda, ktorá vyplynula z nevyplatenia mzdy v dôsledku toho, že sa pracovník nemohol dostaviť na pracovisko z dôvodu oneskoreného priletu do cieľového miesta v dôsledku presmerovania posúdiť z hľadiska splnenia povinností podľa článku 8 alebo podľa článku 12 v spojení s článkom 4?
6. Vyžaduje sa na splnenie povinnosti leteckého dopravcu poskytnúť starostlivosť v zmysle článku 4 ods. 3 a článku 8 nariadenia č. 261/2004, aby cestujúci bol dôkladne informovaný o všetkých možnostiach v súvislosti s presmerovaním na iný let, ako je to uvedené v článku 8 ods. 1 písm. a), b) a c) nariadenia?
7. Kto má niesť dôkazné bremeno podľa článku 8 nariadenia č. 261/2004 v súvislosti so skutočnosťou, že sa presmerovanie na iný let uskutočnilo čo najskôr?
8. Ukladá nariadenie povinnosť cestujúcim hľadať iné lety pre cieľové miesto a žiadať leteckú spoločnosť, aby našla voľné miesta na uvedených letoch alebo má letecká spoločnosť *ex officio* povinnosť hľadať najvýhodnejšiu alternatívu pre cestujúceho na jeho dopravenie do cieľového miesta?
9. Je pri určení škody, ktorá vznikla cestujúcim, podstatná skutočnosť, že cestujúci súhlasili s návrhom leteckej spoločnosti o poskytnutí letu na 11. septembra 2016, hoci mohli predpokladať, že im nebude mzda vyplatená za obdobie neprítomnosti na pracovisku?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Salzburg (Rakúsko) 31. mája 2018 – Barbara Rust-Hackner/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Vec C-355/18)

(2018/C 294/28)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht Salzburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Barbara Rust-Hackner

Žalovaná: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 15 ods. 1 smernice 90/619/EHS (druhá smernica o životnom poistení)⁽¹⁾ v znení zmenenom smernicou 92/96/EHS (tretia smernica o životnom poistení)⁽²⁾ v spojení s článkom 31 smernice 92/96/EHS vykladať v tom zmysle, že oznámenie o možnosti odstúpenia musí obsahovať aj informáciu o tom, že odstúpenie nevyžaduje osobitnú formu?
2. Môže sa odstúpenie od zmluvy z dôvodu nesprávneho poučenia o práve na odstúpenie vyhlásiť aj po zrušení zmluvy o životnom poistení v dôsledku výpovede (a odkúpenia) poisťníkom?

⁽¹⁾ Druhá smernica Rady 90/619/EHS z 8. novembra 1990 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho životného poistenia, ktorou ustanovujú opatrenia na uľahčenie účinného výkonu slobody pri poskytovaní služieb a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 79/267/EHS [neoficiálny preklad]; Ú. v. ES L 330, 1990, s. 50.

⁽²⁾ Smernica Rady 92/96/EHS z 10. novembra 1992 o koordinácii zákonov, iných predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na priame životné poistenie, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 79/267/EHS a 90/619/EHS (tretia smernica o životnom poistení) [neoficiálny preklad]; Ú. v. ES L 360, 1992, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Salzburg (Rakúsko) 31. mája 2018 – Christian Gmoser/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Vec C-356/18)

(2018/C 294/29)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht Salzburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Christian Gmoser

Žalovaná: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 15 ods. 1 smernice 90/619/EHS (druhá smernica o životnom poistení)⁽¹⁾ v znení zmenenom smernicou 92/96/EHS (tretia smernica o životnom poistení)⁽²⁾ v spojení s článkom 31 smernice 92/96/EHS vykladať v tom zmysle, že oznámenie o možnosti odstúpenia musí obsahovať aj informáciu o tom, že odstúpenie nevyžaduje osobitnú formu?
2. Môže sa odstúpenie od zmluvy z dôvodu nesprávneho poučenia o práve na odstúpenie vyhlásiť aj po zrušení zmluvy o životnom poistení v dôsledku výpovede (a odkúpenia) poisťníkom?

⁽¹⁾ Druhá smernica Rady 90/619/EHS z 8. novembra 1990 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho životného poistenia, ktorou ustanovujú opatrenia na uľahčenie účinného výkonu slobody pri poskytovaní služieb a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 79/267/EHS [neoficiálny preklad]; Ú. v. ES L 330, 1990, s. 50.

⁽²⁾ Smernica Rady 92/96/EHS z 10. novembra 1992 o koordinácii zákonov, iných predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na priame životné poistenie, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 79/267/EHS a 90/619/EHS (tretia smernica o životnom poistení) [neoficiálny preklad]; Ú. v. ES L 360, 1992, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Salzburg (Rakúsko) 31. mája 2018 – Bettina Plackner/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Vec C-357/18)

(2018/C 294/30)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht Salzburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bettina Plackner

Žalovaná: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 15 ods. 1 smernice 90/619/EHS (druhá smernica o životnom poistení) ⁽¹⁾ v znení zmenenom smernicou 92/96/EHS (tretia smernica o životnom poistení) ⁽²⁾ v spojení s článkom 31 smernice 92/96/EHS vykladať v tom zmysle, že oznámenie o možnosti odstúpenia musí obsahovať aj informáciu o tom, že odstúpenie nevyžaduje osobitnú formu?

⁽¹⁾ Druhá smernica Rady 90/619/EHS z 8. novembra 1990 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho životného poistenia, ktorou ustanovujú opatrenia na uľahčenie účinného výkonu slobody pri poskytovaní služieb a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 79/267/EHS [neoficiálny preklad]; Ú. v. ES L 330, 1990, s. 50.

⁽²⁾ Smernica Rady 92/96/EHS z 10. novembra 1992 o koordinácii zákonov, iných predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na priame životné poistenie, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 79/267/EHS a 90/619/EHS (tretia smernica o životnom poistení) [neoficiálny preklad]; Ú. v. ES L 360, 1992, s. 1.

Odvolanie podané 1. júna 2018: Európska agentúra pre lieky proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 22. marca 2018 vo veci T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland/EMA

(Vec C-359/18 P)

(2018/C 294/31)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska agentúra pre lieky (EMA) (v zastúpení: S. Marino, A. Spina, S. Drosos, T. Jabłoński, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhovel odvolaniu a zrušil rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-80/16,
- zamietol žalobu o neplatnosť ako nedôvodnú a
- uložil žalobkyňi v prvostupňovom konaní nahradiť všetky trovy tohto konania (vrátane trov konania pred Všeobecným súdom).

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

EMA uvádza dva odvolacie dôvody.

1. Prvý odvolací dôvod sa člení na dve časti. V rámci prvej časti tohto odvolacieho dôvodu EMA uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 50 rozsudku, proti ktorému smeruje odvolanie konštatoval, že článok 5 ods. 1 nariadenia o liekoch na ojedinelé ochorenia ⁽¹⁾ treba vykladať oddelene od článku 5 ods. 2. Takýto výklad porušuje článok 5 ods. 1, keďže poškodzuje účinnosť tohto ustanovenia.

V rámci druhej časti prvého odvolacieho dôvodu EMA uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 64 rozsudku, proti ktorému smeruje odvolanie konštatoval, že EMA musí vychádzať z pojmu liek, keď na účely článku 5 ods. 1 určuje, či sa žiadosť o označenie ako lieku na ojedinelé ochorenia prekrýva so skôr podanou žiadosťou o povolenie na uvedenie na trh.

2. V rámci druhého odvolacieho dôvodu EMA uvádza, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho výkladu pojmu liek, tak ako ho uvádza článok 1 ods. 2 smernice 2001/83/ES ⁽²⁾, keď konštatoval, že rozdiel v prísadách a spôsoboch podania medzi dvomi výrobkami ich robili na účely článku 5 ods. 1 nariadenia o ojedinelých liekoch odlišnými.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 141/2000 zo 16. decembra 1999 o liekoch na ojedinelé ochorenia (Ú. v. ES L 18, 2000, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 21).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánných liekoch (Ú. v. ES L 311, 2001, s. 67; Mim. vyd. 13/027, s. 69)

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Taliansko) 4. júna 2018 – Eni SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Vec C-364/18)

(2018/C 294/32)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Eni SpA

Odporcovia: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prejudiciálna otázka

Bránia ustanovenia článku 6 ods. 1 a šieste odôvodnenie smernice 94/22/ES ⁽¹⁾ ustanoveniu vnútroštátneho práva, konkrétne článku 19 ods. 5a legislatívneho dekrétu č. 625/1996, ktorý na základe výkladu, ktorý poskytla Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) v rozsudku č. 290/2018, umožňuje uložiť na účely plnenia „koncesných podielov“ povinnosť uplatniť parameter EP, ktorého základom sú ceny ropy a iných palív, a to namiesto indexu „Pfor“, ktorý je ukotvený o cenu plynu na krátkodobom trhu?

⁽¹⁾ Smernica 94/22/ES Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 1994 o podmienkach udeľovania a používania povolení na vyhľadávanie, prieskum a ťažbu uhľovodíkov (Ú. v. ES L 164, s. 3; Mim. vyd. 06/002, s. 262).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Taliansko) 4. júna 2018 – Shell Italia E & P SpA/Ministero dello Sviluppo Economico a i.

(Vec C-365/18)

(2018/C 294/33)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Shell Italia E & P SpA

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente

Prejudiciálna otázka

Bránia ustanovenia článku 6 ods. 1 a šieste odôvodnenie smernice 94/22/ES⁽¹⁾ ustanoveniu vnútroštátneho práva, konkrétne článku 19 ods. 5a legislatívneho dekrétu č. 625/1996, ktorý na základe výkladu, ktorý poskytla Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) v rozsudku č. 290/2018, umožňuje uložiť na účely plnenia „koncesných podielov“ povinnosť uplatniť parameter EP, ktorého základom sú ceny ropy a iných palív, a to namiesto indexu „Pfor“, ktorý je ukotvený o cenu plynu na krátkodobom trhu?

⁽¹⁾ Smernica 94/22/ES Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 1994 o podmienkach udeľovania a používania povolení na vyhládavanie, prieskum a ťažbu uhľovodíkov (Ú. v. ES L 164, s. 3; Mím. vyd. 06/002, s. 262).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Madrid (Španielsko) 5. júna 2018 – José Manuel Ortiz Mesonero/UTE Luz Madrid Centro (tvorené obchodnými spoločnosťami SICE S.A., Urbalux S.A., ImesAPI S.A., Extralux S.A., a Citelum Ibérica S.A.)

(Vec C-366/18)

(2018/C 294/34)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Social de Madrid

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: José Manuel Ortiz Mesonero

Žalovaný: UTE Luz Madrid Centro (tvorené obchodnými spoločnosťami SICE S.A., Urbalux S.A., ImesAPI S.A., Extralux S.A., a Citelum Ibérica S.A.)

Prejudiciálna otázka

Bránia články 8, 10 a 157 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 3 Zmluvy o Európskej únii, články 23 a 33 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a články 1 a 14 ods. 1 smernice 2006/54⁽¹⁾, všetky v spojení so smernicou 2010/18⁽²⁾, ktorou sa vykonáva revidovaná Rámcová dohoda o rodičovskej dovolenke, ustanoveniu vnútroštátneho práva, akým je článok 37 ods. 6 Estatuto de los Trabajadores (zákoník práce), ktorý uplatnenie práva na zosúladienie rodinného a pracovného života pracovníka na účely priamej starostlivosti o jeho maloleté deti alebo závislých rodinných príslušníkov podmieňuje tým, že pracovník musí v každom prípade skrátiť svoju pracovnú dobu s následným pomerným znížením mzdy?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (Ú. v. EÚ L 204, 2006, s. 23).

⁽²⁾ Smernica Rady 2010/18/EÚ z 8. marca 2010, ktorou sa vykonáva revidovaná Rámcová dohoda o rodičovskej dovolenke uzavretá medzi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a ETUC a zrušuje smernica 96/34/ES (Ú. v. EÚ L 68, 2010, s. 13).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 4. júna 2018 –
María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos,
Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana
Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz a Luis Salas Fernández (ako dedič
po Lucía Sánchez de la Peña)/Administración del Estado**

(Vec C-367/18)

(2018/C 294/35)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz a Luis Salas Fernández (ako dedič po Lucía Sánchez de la Peña)

Žalovaná: Administración del Estado

Prejudiciálne otázky

1. Má sa ustanovenie 4 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorá sa nachádza v prílohe k smernici 1999/70⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že bráni španielskej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v článku 12 ods. 3 Texto refundido del Estatuto del Empleado Público (Real Decreto Legislativo 5/2015, de 30 de octubre) [prepracované znenie služobného poriadku pracovníkov verejnej správy (kráľovský legislatívny dekrét č. 2/2015 z 30. októbra)] stanovuje voľný režim odvolania z funkcie bez náhrady z dôvodu zániku pracovného vzťahu, hoci v článku 49 ods. 1 písm. c) Texto refundido del Estatuto de los Trabajadores (Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre) [prepracované znenie zákonníka práce (kráľovský legislatívny dekrét č. 2/2015 z 23. októbra 2015)] v prípade zániku pracovného vzťahu z určitých dôvodov, naopak náhradu stanovuje?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, spadá do pôsobnosti doložky 5 rámcovej dohody také opatrenie, aké zaviedol španielsky zákonodarca, spočívajúce v stanovení náhrady vo výške mzdy za 12 dní za odpracovaný rok, na ktorú má pracovník nárok pri skončení zmluvy na dobu určitú, aj keď bol zamestnaný na dobu určitú len na základe jednej zmluvy?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, odporuje doložke 5 rámcovej dohody zákonné ustanovenie, ktoré priznáva pracovníkom na dobu určitú náhradu vo výške mzdy za 12 dní za odpracovaný rok pri skončení zmluvy, ale nepriznáva túto náhradu vyššie uvedeným pomocným pracovníkom pri ich odvolaní z funkcie?

(¹) Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugalsko) 7. júna 2018 – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-373/18)

(2018/C 294/36)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciálna otázka

Je položka č. 26.1 všeobecného sadzobníka kolkových poplatkov, v znení článku 3 zákonného dekrétu č. 322-B/2001 zo 14. decembra 2001, ktorá stanovuje výber kolkového poplatku pri založení obchodnej spoločnosti (konkrétne akciovej spoločnosti), ktorej základné imanie bolo v celom rozsahu splatené v hotovosti, v rozpore s článkom 7 ods. 1 smernice Rady 69/335/EHS (¹) zo 17. júla 1969, zmenenej smernicou Rady 85/303/EHS (²) z 10. júna 1985?

(¹) Smernica Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania (Ú. v. ES L 249, 1969, s. 25; Mim. vyd. 09/001, s. 11).

(²) Ú. v. ES L 156, 1985, s. 23; Mim. vyd. 09/001, s. 122.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Specializiran nakazatelen sąd (Bulharsko) 31. mája 2018 – trestné konanie proti AH, PB, CX, KM, PH

(Vec C-377/18)

(2018/C 294/37)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Specializiran nakazatelen sąd

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

AH, PB, CX, KM, PH

Prejudiciálna otázka

Je vnútroštátna judikatúra vyžadujúca, aby sa v texte dohody (uzatvorenej v rámci trestného konania) za páchatela predmetného trestného činu označila nielen obvinená osoba, ktorá pri uvedenom trestnom čine uznala svoju vinu a uzatvorila túto dohodu, ale taktiež ostatné obvinené osoby, spolupáchatelia trestného činu, ktoré túto dohodu neuzatvorili, neuznali svoju vinu a proti ktorým sa vo veci postupuje v riadnom trestnom konaní, avšak ktoré súhlasia s tým, aby táto prvá obvinená osoba dohodu uzatvorila, v súlade s článkom 4 ods. 1 prvou vetou v spojení s prvou vetou odôvodnenia 16 a s odôvodnením 17 smernice 2016/343⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinu a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. L 65, 2016, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State (Holandsko) 11. júna 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, ďalší účastník konania: E.P.

(Vec C-380/18)

(2018/C 294/38)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druhý účastník konania: E.P.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 6 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) 2016/399⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že na účely určenia, že legálny pobyt nepresahujúci 90 dní skončil počas 180-dňového obdobia, pretože cudzinec predstavuje hrozbu pre verejný poriadok, sa musí uviesť dôvod, že osobné správanie dotknutého cudzinca predstavuje skutočnú, existujúcu a dostatočne vážnu hrozbu pre jeden zo základných záujmov spoločnosti?
2. V prípade, že na otázku 1 sa má odpovedať záporne, aké požiadavky sa podľa článku 6 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) 2016/399 vzťahujú na odôvodnenie, že cudzinec predstavuje hrozbu pre verejný poriadok?

Má sa článok 6 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) 2016/399 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej praxi, podľa ktorej cudzinec predstavuje hrozbu pre verejný poriadok iba na základe skutočnosti, že je podozrivý zo spáchania trestného činu?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), (Ú. v. EÚ L 77, 2016, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State (Holandsko) 11. júna 2018 – G.S., ďalší účastník konania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Vec C-381/18)

(2018/C 294/39)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: G. S.

Ďalší účastník konania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 6 ods. 2 smernice 2003/86/ES ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že pri odňatí alebo odmietnutí obnoviť povolenie na pobyt rodinného príslušníka z dôvodov verejného poriadku musí byť uvedený dôvod, že osobné správanie daného rodinného príslušníka predstavuje skutočnú, existujúcu a dostatočne vážnu hrozbu pre jeden zo základných záujmov spoločnosti?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Aké požiadavky odôvodnenia sa podľa článku 6 ods. 2 smernice 2003/86/ES vzťahujú na odňatie alebo odmietnutie obnoviť povolenie na pobyt rodinného príslušníka z dôvodov verejného poriadku?

Má sa článok 6 ods. 2 smernice 2003/86/ES vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej praxi, podľa ktorej z dôvodov verejného poriadku možno odňať alebo odmietnuť obnoviť povolenie na pobyt rodinného príslušníka, ak trest alebo ochranné opatrenie, ktoré bolo dotknutému rodinnému príslušníkovi uložené, je dostatočne vysoké vzhľadom na dĺžku legálneho pobytu v Holandsku („pohyblivá stupnica“), pričom podľa kritérií vyplývajúcich z rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESEP“) z 2. augusta 2001, *Boultif v. Švajčiarsko*, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, a z 18. októbra 2006, *Üner v. Holandsko*, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, sa vykoná zvaženie záujmu dotknutého rodinného príslušníka na výkone práva na zlúčenie rodiny v Holandsku na jednej strane a záujmu holandského štátu na ochrane verejného poriadku na druhej strane?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny, (Ú. v. EÚ L 251, 2003; Mim. vyd. 19/006, s. 224, s. 12).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State (Holandsko) 11. júna 2018 – V. G., ďalší účastník konania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Vec C-382/18)

(2018/C 294/40)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: V.G.

Ďalší účastník konania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciálne otázky

1. Má Súdny dvor s ohľadom na článok 3 ods. 3 smernice 2003/86/ES ⁽¹⁾ a na rozsudok *Nolan* (ECLI:EU:C:2012:638) právomoc odpovedať na prejudiciálne otázky holandského súdu týkajúce sa výkladu ustanovení tejto smernice v právnom spore o žiadosti o vstup a pobyt rodinného príslušníka garanta, ktorý má holandskú štátnu príslušnosť, keď v holandskom právnom poriadku bola táto smernica vyhlásená za priamo a nepodmienené uplatniteľnú na takýchto rodinných príslušníkov?
2. Má sa článok 6 ods. 1 smernice 2003/86/ES vykladať v tom zmysle, že pri zamietnutí žiadosti o vstup a pobyt rodinného príslušníka z dôvodov verejného poriadku sa musí byť uviesť dôvod, že osobné správanie dotknutého rodinného príslušníka predstavuje skutočnú, existujúcu a dostatočne vážnu hrozbu pre jeden zo základných záujmov spoločnosti?
3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku: Aké požiadavky na odôvodnenie sa podľa článku 6 ods. 1 smernice 2003/86/ES vzťahujú na zamietnutie žiadosti o vstup a pobyt rodinného príslušníka z dôvodov verejného poriadku?

Má sa článok 6 ods. 1 smernice 2003/86/ES vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej praxi, podľa ktorej žiadosť o vstup a pobyt rodinného príslušníka možno zamietnuť z dôvodov verejného poriadku pre odsúdenie počas skoršieho pobytu v dotknutom členskom štáte, pričom podľa kritérií vyplývajúcich z rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) z 2. augusta 2001, *Boultif v. Švajčiarsko*, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, a z 18. októbra 2006, *Üner v. Holandsko*, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, sa vykoná zváženie záujmu dotknutého rodinného príslušníka a dotknutého garanta na výkone práva na zlúčenie rodiny v Holandsku na jednej strane a záujmu holandského štátu na ochrane verejného poriadku na druhej strane?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny, (Ú. v. EÚ L 251, 2003; Mim. vyd. 19/006, s. 224, s. 12).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie
zasadajúci vo Świdniku (Poľsko) 11. júna 2018 – Lexitor Sp. z o.o./Spółdzielcza Kasa
Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka so sídlom v Gdyni, Santander Consumer
Bank S.A. so sídlom vo Wroclawi, mBank S.A. so sídlom vo Varšave**

(Vec C-383/18)

(2018/C 294/41)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie zasadajúci vo Świdniku

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Lexitor Sp. z o.o.

Žalovaný: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka so sídlom v Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. so sídlom vo Wroclawi/Breslau, mBank S.A. so sídlom vo Varšave

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 16 ods. 1 v spojení s článkom 3 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že spotrebiteľ má v prípade predčasného splnenia svojich povinností zo zmluvy o úvere právo na zníženie celkových nákladov spojených s úverom, vrátane nákladov, ktorých výška nezávisí od dĺžky trvania dotknutej úverovej zmluvy?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 11. júna 2018 –
Arriva Italia Srl a i./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti**

(Vec C-385/18)

(2018/C 294/42)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťelia: Arriva Italia Srl, Ferrottramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Odporca: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Prejudiciálne otázky

Predstavuje opatrenie spočívajúce v pridelení rozpočtových prostriedkov vo výške 70 miliónov eur na základe zákona v prospech prevádzkovateľa železničnej dopravy, za podmienok stanovených zákonom č. 208 z 28. decembra 2015 (článok 1 ods. 867) v znení zákonného dekrétu č. 50 z 24. apríla 2017, a následný prevod tohto prevádzkovateľa na iný hospodársky subjekt, uskutočnený bez verejného obstarávania a bezodplatne, s ohľadom na skutkový a právny stav v prejednávanej veci, štátnu pomoc podľa článku 107 Zmluvy o fungovaní Európskej únie?

V prípade kladnej odpovede, je predmetná pomoc zlučiteľná s právom EÚ a aké sú následky neupovedomenia Komisie o tejto pomoci v zmysle článku [108] ods. 3 ZFEÚ?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Holandsko) 11. júna 2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA/
Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Vec C-386/18)

(2018/C 294/43)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Žalovaný: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Prejudiciálne otázky

- 1a. Bráni článok 66 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 508/2014⁽¹⁾ z 15. mája 2014 o Európskom námornom a rybárskom fonde, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1255/2011 (ďalej len „nariadenie č. 508/2014“), v rozsahu, v akom stanovuje, že z Európskeho námorného a rybárskeho fondu „sa podporuje“ príprava a vykonávanie plánu produkcie a uvádzania na trh podľa článku 28 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1379/2013⁽²⁾ z 11. decembra 2013 o spoločnej organizácii trhov s produktmi rybolovu a akvakultúry, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 104/2000 (ďalej len „nariadenie č. 1379/2013“), členskému štátu v tom, aby voči organizácii výrobcov, ktorá podala žiadosť o poskytnutie takej podpory, argumentoval tým, že tento členský štát neumožnil podanie takej žiadosti pre určitú kategóriu výdavkov (v tomto prípade: náklady na prípravu a vykonávanie plánov produkcie a uvádzania na trh) alebo pre určité obdobie (v tomto prípade: rok 2014) v čase podania žiadosti ani vo svojom operačnom programe schválenom Európskou komisiou, ani vo vnútroštátnych predpisoch upravujúcich oprávnenosť výdavkov?
- 1b. Má pre zodpovedanie otázky 1a význam, že organizácia výrobcov je podľa článku 28 nariadenia č. 1379/2013 povinná vypracovať plán produkcie a uvádzania na trh a po schválení tohto plánu produkcie a uvádzania na trh členským štátom vykonávať tento plán produkcie a uvádzania na trh?
2. Pre prípad, že otázka 1a bude zodpovedaná v tom zmysle, že článok 66 ods. 1 nariadenia č. 508/2014 bráni členskému štátu v tom, aby voči organizácii výrobcov, ktorá podala žiadosť o poskytnutie podpory na prípravu a vykonávanie plánov produkcie a uvádzania na trh, argumentoval tým, že tento členský štát neumožnil podanie takej žiadosti v čase podania žiadosti, je potom článok 66 ods. 1 nariadenia č. 508/2014 priamym právnym základom pre nárok dotknutého žiadateľa voči jeho členskému štátu na poskytnutie predmetnej podpory?

3. Pre prípad, že otázka 2 bude zodpovedaná v tom zmysle, že článok 66 ods. 1 nariadenia č. 508/2014 v prípade uvedenom v otázke 2 je priamym právnym základom pre nárok dotknutého žiadateľa voči jeho členskému štátu na poskytnutie predmetnej podpory, bráni potom článok 65 ods. 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 (ďalej len „nariadenie č. 1303/2013“), poskytnutiu podpory na prípravu a vykonávanie plánu produkcie a uvádzania na trh, ak bola žiadosť o podporu podaná po tom, ako bol plán produkcie a uvádzania na trh vypracovaný a vykonávaný?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 149, 2014, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 354, 2013, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poľsko) 12. júna 2018 – Delfarma Sp. z o.o./Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Vec C-387/18)

(2018/C 294/44)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Delfarma Sp. z o.o.

Žalovaný: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Prejudiciálna otázka

Bráni právo Únie, najmä články 34 a 36 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, vnútroštátnej právnej úprave, na základe ktorej možno odmietnuť vydať povolenie na uvedenie súbežne dovážaného lieku na trh v členskom štáte už z toho dôvodu, že súbežne dovážaný liek bol v členskom štáte dovozu povolený ako generikum referenčného výrobku, t. j. na základe skrátenej verzie podkladov, kým v štáte dovozu bol tento liek povolený ako referenčný liek, t. j. na základe úplných podkladov, pričom toto zamietavé rozhodnutie sa vydá bez toho, aby sa preskúmala zásadná terapeutická zhoda oboch týchto liekov a bez toho, aby vnútroštátny orgán, aj napriek tomu, že takáto možnosť existuje, požiadal príslušné orgány štátu vývozu o predloženie podkladov?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgicko) 13. júna 2018 – Brussels Securities SA/État belge

(Vec C-389/18)

(2018/C 294/45)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Brussels Securities SA

Žalovaný: État belge

Prejudiciálne otázky

Má sa článok 4 smernice Rady 90/435/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch ⁽¹⁾ (ktorú s účinnosťou od 18. januára 2012 nahradila smernica Rady 2011/96/EÚ z 30. novembra 2011 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch ⁽²⁾) v spojení s ďalšími prameňmi práva Spoločenstva

vykladať v tom zmysle, že bráni, aby právna úprava vnútroštátneho orgánu, ako je Zákoník o dani z príjmov z roku 1992 a Kráľovské nariadenie, ktorým sa vykonáva Zákoník o dani z príjmov z roku 1992, v zneniach platných pre zdaňovacie obdobie roku 2011,

ktorá si na určenie základu pre výpočet dane z príjmov právnických osôb materskej spoločnosti zvolila režim oslobodenia od dane (upustenie od zdanenia rozdeleného zisku, ktorý materská spoločnosť prijme v dôsledku svojho podielu na dcérskej spoločnosti), ktorý je v prvom rade založený na tom, že dividendy rozdelené dcérskou spoločnosťou sú zahrnuté do základu dane materskej spoločnosti a v druhom rade na tom, že 95 % týchto dividend sa odpočíta z tohto základu dane ako definitívne zdanené príjmy,

z dôvodu kombinovaného uplatnenia tohto belgického režimu odpočítania definitívne zdanených príjmov a 1. pravidiel týkajúcich sa iného odpočítania predstavujúceho daňovú výhodu stanovenú touto právnou úpravou (odpočítanie rizikového kapitálu), 2. práva na odpočítanie zostatku odpočítateľných predchádzajúcich strát, 3. práva na prenesenie odpočítania prebytku definitívne zdanených príjmov, odpočítania rizikového kapitálu a zostatku odpočítateľných predchádzajúcich strát do nasledujúcich zdaňovacích období v prípade, ak v zdaňovacom období presahuje ich výška výšku zdaniteľného zisku, 4. poradia odpočítania, ktoré v priebehu týchto nasledujúcich zdaňovacích období stanovuje, že odpočítanie sa musí až do vyčerpania zdaniteľného zisku vzťahovať najprv na definitívne zdanené príjmy, potom na odpočítanie rizikového kapitálu (ktorého prenesenie je obmedzené na „sedem nasledujúcich zdaňovacích období“) a potom na zostatok odpočítateľných predchádzajúcich strát,

viedla v čiastočnej alebo celkovej výške dividend prijatých od dcérskej spoločnosti k zníženiu strát, ktoré by materská spoločnosť mohla odpočítať, ak by boli dividendy jednoducho vylúčené zo zisku v zdaňovacom období, v ktorom boli vyplatené (čo má za následok zníženie zdaniteľného výsledku tohto zdaňovacieho obdobia a prípadne zvýšenie daňových strát, ktoré možno preniesť) namiesto toho, aby boli ponechané v tomto zisku a aby následne podliehali pravidlám o oslobodení od dane a prenesení oslobodenej sumy v prípade nedostatočného zisku,

konkrétne k zníženiu zostatku odpočítateľných predchádzajúcich strát materskej spoločnosti, ku ktorému môže dôjsť v priebehu zdaňovacích období, ktoré nasledujú po zdaňovacom období, v ktorom definitívne zdanené príjmy, odpočítanie rizikového kapitálu a zostatok odpočítateľných predchádzajúcich strát prevyšujú výšku zdaniteľného zisku?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 225, s. 6; Mim. vyd. 09/001, s. 147.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 345, s. 8.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Barcelona (Španielsko)
15. júna 2018 – Ana María Páez Juárez/Nobel Plastiques Ibérica, S.A.**

(Vec C-397/18)

(2018/C 294/46)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Social de Barcelona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ana María Páez Juárez

Žalovaná: Nobel Plásticos Ibérica, S.A.

ďalší účastníci: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) a Ministerio Fiscal

Prejudiciálne otázky

1. Mali by sa na účely uplatňovania smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani⁽¹⁾, ako ju vykladá judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, považovať za osoby so zdravotným postihnutím zamestnanci kvalifikovaní za mimoriadne citlivých na určité riziká, ak sú vzhľadom na svoje osobné charakteristiky alebo známy biologický stav mimoriadne citliví na riziká vyplývajúce z práce, a z uvedeného dôvodu nemôžu zastávať určité pracovné miesta, ktoré predstavujú riziko pre ich vlastné zdravie alebo pre iné osoby?

Ak je odpoveď na prvú otázku kladná, predkladajú sa nasledovné otázky:

2. Je prejavom priamej alebo nepriamej diskriminácie v zmysle článku 2 ods. 2 písm. b) smernice 2000/78, rozhodnutie o prepustení zamestnankyne z hospodárskych, technických, organizačných a výrobných dôvodov v prípade, ak má táto osoba uznané zdravotné postihnutie z dôvodu, že je mimoriadne citlivá na vykonávanie niektorých pracovných miest pre jej fyzické postihnutie, čo spôsobuje ťažkosti s dosahovaním úrovne produktivity, ktorá sa vyžaduje, aby nebola kandidátom na prepustenie?

3. Je prejavom priamej alebo nepriamej diskriminácie v zmysle článku 2 ods. 2 písm. b) smernice 2000/78, rozhodnutie o prepustení zamestnankyne z hospodárskych, technických, organizačných a výrobných dôvodov v prípade, ak má táto osoba uznané zdravotné postihnutie z dôvodu jej uznania za mimoriadne citlivú na vykonávanie niektorých pracovných miest pre jej fyzické postihnutie, pričom rozhodnutie sa zakladá, okrem iných kritérií, na všestrannosti s ohľadom na všetky pracovné miesta, vrátane tých, ktoré nemôže zastávať osoba so zdravotným postihnutím?

4. Je prejavom priamej alebo nepriamej diskriminácie v zmysle článku 2 ods. 2 písm. b) smernice 2000/78, rozhodnutie o prepustení zamestnankyne z hospodárskych, technických, organizačných a výrobných dôvodov v prípade, ak má táto osoba uznané zdravotné postihnutie, a na základe toho bola uznaná za mimoriadne citlivú na vykonávanie niektorých pracovných miest pre jej fyzické postihnutie, ktoré spôsobili dlhodobú neprítomnosť v práci alebo práceneschopnosť pred prepustením, pričom rozhodnutie sa zakladá, okrem iných kritérií, na neprítomnosti tejto zamestnankyne v práci?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španielsko) 15. júna 2018 – Antonio Bocero Torrico/Instituto Nacional de la Seguridad Social a Tesorería General de la Seguridad Social

(Vec C-398/18)

(2018/C 294/47)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Antonio Bocero Torrico

Ođporcovia v odvolacom konaní: Instituto Nacional de la Seguridad Social a Tesorería General de la Seguridad Social

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 48 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá ako požiadavku pre priznanie predčasného starobného dôchodku stanovuje, že suma dôchodku, ktorý sa má poberať, musí byť vyššia ako minimálny dôchodok, ktorý by prislúchal danej osobe na základe tej istej vnútroštátnej úpravy, pričom za takýto „dôchodok, ktorý sa má poberať“ sa považuje skutočný dôchodok, ktorý vypláca iba príslušný členský štát (v tomto prípade Španielsko), bez započítania tiež skutočného dôchodku, ktorý by bolo možné poberať z dôvodu inej dávky tej istej povahy vyplácanej iným členským štátom alebo inými členskými štátmi?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Holandsko) 18. júna 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas
BV/Autoriteit Consument en Markt**

(Vec C-399/18)

(2018/C 294/48)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Žalovaný: Autoriteit Consument en Markt

Prejudiciálne otázky

Je jednotná kapacitná tarifa, pri ktorej sa rozlišuje nie podľa druhu užívateľa siete, ale podľa zmluvnej kapacity, zlučiteľná s článkom 13 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ⁽¹⁾ z 13. júla 2009 o podmienkach prístupu do prepravných sietí pre zemný plyn, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1775/2005 (nariadenie o plyne)?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 36.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský soud v Praze (Česká republika)
18. júna 2018 – Herst, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství**

(Vec C-401/18)

(2018/C 294/49)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Krajský soud v Praze

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Herst, s.r.o.

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Prejudiciálne otázky

1. Má byť za zdaniteľnú osobu uvedenú v článku 138 ods. 2 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica o DPH“) považovaná akákoľvek zdaniteľná osoba? Ak nie, na ktoré zdaniteľné osoby sa uvedené ustanovenie vzťahuje?

2. Ak bude odpoveď Súdneho dvora taká, že článok 138 ods. 2 písm. b) smernice o DPH sa vzťahuje na takú situáciu, akou je situácia v konaní vo veci samej, (teda, že nadobúdateľom výrobkov je zdaniteľná osoba, ktorá je platiteľom dane), má byť uvedené ustanovenie vykladané tak, že ak je odoslanie alebo preprava týchto výrobkov uskutočnená v súlade s príslušnými ustanoveniami smernice Rady 2008/118/ES⁽²⁾ o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS (ďalej len „smernica o spotrebných daniach“), je potrebné považovať za dodávku s nárokom na oslobodenie podľa uvedeného ustanovenia to dodanie, ktoré je spojené s postupmi podľa smernice o spotrebných daniach, aj keby inak neboli splnené podmienky pre oslobodenie podľa článku 138 ods. 1 smernice o DPH s ohľadom na priradenie prepravy tovaru inej transakcii?
3. Ak bude odpoveď Súdneho dvora taká, že článok 138 ods. 2 písm. b) smernice o DPH sa nevzťahuje na takú situáciu, akou je situácia v konaní vo veci samej, je skutočnosť, že tovar je prepravovaný v režime podmieneného oslobodenia od spotrebnej dane, skutočnosťou rozhodnou pre to, ktorému z viac po sebe nasledujúcich dodaní má byť pripísaná preprava na účely nároku na oslobodenie od DPH podľa článku 138 ods. 1 smernice o DPH?
4. Nadobúda „právo nakladať s tovarom ako vlastník“ v zmysle smernice o DPH zdaniteľná osoba, ak nakúpi tovar od inej zdaniteľnej osoby priamo pre konkrétneho odberateľa s cieľom splniť jeho z časového hľadiska predchádzajúcu objednávku (určujúcu druh tovaru, jeho množstvo, miesto pôvodu a čas dodania), ak sama s tovarom nijako fyzicky nenakladá, keďže v súvislosti s uzatvorením kúpnej zmluvy jej odberateľ súhlasí s tým, že si zaistí prepravu tovaru z miesta jeho pôvodu, a ona mu tak iba sprostredkuje prístup k požadovanému tovaru prostredníctvom svojich dodávateľov a odovzdá informácie nevyhnutné na prevzatie tovaru (v jej mene alebo v mene jej subdodávateľov v refazcii), pričom jej ziskom z transakcie je rozdiel medzi nákupnou a predajnou cenou tohto tovaru bez toho, aby bola v rámci refazca fakturovaná cena prepravy tovaru?
5. Stanovuje smernica o spotrebných daniach vo svojich ustanoveniach (napr. v článku 4 bode 1, v článku 17 alebo v článku 19), či už priamo alebo nepriamo prostredníctvom obmedzenia pre faktické nakladanie s takýmto tovarom, dostatočné podmienky na prevod „práva nakladať s tovarom (podliehajúcim spotrebnej dani) ako vlastník“ v zmysle smernice o DPH, takže prevzatie dodávky tovaru v režime podmieneného oslobodenia od spotrebnej dane oprávneným skladovateľom či registrovaným príjemcom v súlade s podmienkami vyplývajúcimi zo smernice o spotrebných daniach treba považovať za dodanie tovaru aj na účely DPH?
6. Je v tejto súvislosti pre úvahy o určení dodania, s ktorým je spojená preprava, v rámci refazovej dodávky tovaru v režime podmieneného oslobodenia spotrebnej dane s jedinou prepravou potrebné považovať aj prepravu v zmysle smernice o DPH za začatú a skončenú v súlade s ustanoveniami článku 20 smernice o spotrebných daniach?
7. Bráni zásada neutrality DPH či akýkoľvek iný princíp práva Únie uplatneniu ústavnej zásady vnútroštátneho práva *in dubio mitius*, ktorá orgánom verejnej moci prikazuje v situácii nejednoznačnosti právnej normy, ktorá objektívne ponúka viac možných výkladových variant, vychádzať z výkladovej varianty v prospech adresáta právnej normy (v tomto prípade zdaniteľnej osoby)? Bolo by uplatnenie tejto zásady v súlade s právom Únie aspoň vtedy, pokiaľ by sa obmedzila na situácie, v ktorých relevantné skutkové okolnosti prípadu predchádzali záväznému výkladu spornej právnej otázky Súdnym dvorom Európskej únie, ktorý za správnu určil inú, pre daňový subjekt menej ústretovú výkladovú variantu?

V prípade možnosti uplatnenia zásady *in dubio mitius*:

8. Bolo možné z hľadiska obmedzení daných právom Únie v dobe, kedy sa uskutočnili zdaniteľné plnenia v prejednávanej veci (november 2010 – máj 2013), považovať otázku, či právny pojem dodanie, resp. právny pojem preprava tovaru má (alebo nemá) zhodný obsah jak na účely smernice o DPH, tak i na účely smernice o spotrebných daniach, objektívne za z právneho hľadiska neistú a ponúkajúcu dvojaký výklad?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 9, 2009, s. 12.

Odvolaie podané 14. júna 2018: Alcogroup a Alcodis proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 10. apríla 2018 vo veci T-274/15, Alcogroup a Alcodis/Komisia

(Vec C-403/18 P)

(2018/C 294/50)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaieľka: Alcogroup, Alcodis (v zastúpení: P. de Bandt, J. Dewispelaere, J. Probst, avocats)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

Návrhy odvolaieľky

- Zrušiť rozsudok vyhlásený Všeobecným súdom 10. apríla 2018 vo veci T-274/15,
- Vyhlásiť žalobu proti dvom napadnutým rozhodnutiam za prípustnú,
- Vrátiť vec na nové konanie pred Všeobecným súdom, aby ten rozhodol o návrhoch na zrušenie,
- Zaviazat' Komisiu na náhradu všetkých trov tohto konania

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

- Prvý odvolací dôvod: Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a porušil povinnosť odôvodnenia,
- Druhý odvolací dôvod: Všeobecný súd porušil právo odvolaieľiek na účinnú súdnu ochranu.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Višje sodišče v Mariboru (Slovinsko) 21. júna 2018 – Aleš Kuhar, Jožef Kuhar/Addiko Bank d.d.

(Vec C-407/18)

(2018/C 294/51)

Jazyk konania: slovinčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Višje sodišče v Mariboru

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaelia: Aleš Kuhar, Jožef Kuhar

Odporkyňa: Addiko Bank d.d.

Prejudiciálna otázka

Má sa smernica Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ vykladať s ohľadom na zásadu efektivity podľa práva Európskej únie v tom zmysle, že exekučný súd je v rámci exekučného konania povinný z úradnej povinnosti zamietnuť návrh na vykonanie exekúcie v dôsledku nekalého (znevýhodňujúceho) ustanovenia uvedeného v priamo vykonateľnej notárskej zápisnici (exekučný titul) v prípade, o aký ide v prejednávanej veci, v ktorom procesné predpisy členského štátu nepriznávajú exekučnému súdu reálnu možnosť zastaviť alebo odložiť exekúciu (na návrh dlžníka alebo z úradnej povinnosti), a to až do vydania konečného rozhodnutia vo veci nekalého charakteru dotknutého ustanovenia, vyhláseného na záver sporového konania vo veci návrhu podaného dlžníkom ako spotrebiteľom?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Odvolanie podané 4. júla 2018: Verein Deutsche Sprache e.V. proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 23. apríla 2018 vo veci T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V./Európska komisia

(Vec C-440/18 P)

(2018/C 294/52)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Verein Deutsche Sprache e.V. (v zastúpení: W. Ehrhardt, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor

— zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 23. apríla 2018 vo veci T-468/16 a rozhodnutie generálneho tajomníka v mene Komisie podľa článku 4 vykonávacích ustanovení k nariadeniu (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ z 10. júna 2016.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ uvádza tieto odvolacie dôvody:

Nedostatky vo vedení konania Všeobecným súdom: Odvolateľ považuje za nesprávne, že Všeobecný súd nevyužil prostriedky dokazovania vyplývajúce z článku 24 Štatútu a článku 89 rokovacieho poriadku. Mal hlbšie preskúmať vecné tvrdenia Komisie aj nezávisle od návrhov dokazovania odvolateľa. Dostatočným dôvodom sú rozpory v skutkových tvrdeniach Komisie.

Nesprávne posúdenie dôkazov z 20. februára 2017: Odvolateľ považuje za nesprávne, že Všeobecný súd sa bližšie nezaoberal listom vedeckého pracovníka univerzity obsahujúceho interné informácie, ktorý bol predložený ako dôkaz, hoci tento dôkaz výslovne pripustil.

Odvolateľ namieta proti tomu, že Všeobecný súd odmietol ako svedka vypočuť hovorkyňu Komisie, hoci z vyššie uvedeného dokumentu vyplývali indície v prospech jej vypočutia.

Neuplatiteľnosť domnienky zákonnosti: Odvolateľ zastáva názor, že na rozdiel od konštatovania Všeobecného súdu nie je domnienka zákonnosti vytvorená Súdnym dvorom uplatniteľná na tvrdenie inštitúcie Únie, ktoré, aj v prípade, že je pravdivé, je v rozpore so zásadou riadnej správy vecí verejných.

Judikatúra citovaná Všeobecným súdom na uplatnenie domnienky zákonnosti sa týka iných konštelácií a nemožno ju preto uplatniť na prejednávajúcu vec.

Nezohľadnenie predložených nepriamych dôkazov o existencii ďalších dokumentov: Odvolateľ opakovane spochybňuje konštatovanie Všeobecného súdu, že nepredložil nepriame dôkazy o existencii ďalších dokumentov.

Nesprávne posúdenie tvrdenia odvolateľa v súvislosti s požiadavkou transparentnosti: Odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd vyhádza z nesprávnej domnienky správneho tvrdenia Komisie o existencii ďalších dokumentov a nesprávne nezohľadnil tvrdenie odvolateľa týkajúce sa požiadavky transparentnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331.

Žaloba podaná 4. júla 2018 – Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-443/18)

(2018/C 294/53)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: B. Eggers, D. Bianchi, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Talianska republika tým, že

- v oblasti, v ktorej sa uplatňuje potláčanie škodcov nezabezpečila okamžité odstránenie aspoň všetkých tých rastlín, na ktorých bolo zistené napadnutie organizmom *Xylella fastidiosa* v prípade, že sa nachádzajú v zamorenej zóne do vzdialenosti 20 km od hraníc tejto zóny so zvyškom územia Únie, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 7 ods. 2 písm. c) vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2015/789 ⁽¹⁾;
- taktiež v oblasti, v ktorej sa uplatňuje potláčanie škodcov nezabezpečila dohľad nad výskytom organizmu *Xylella fastidiosa* prostredníctvom každoročných prieskumov vykonávaných vo vhodných termínoch v priebehu roka, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 7 ods. 7 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2015/789;
- okrem iného bezodkladne nezasiahla, aby zabránila šíreniu organizmu *Xylella fastidiosa*, porušením ďalších konkrétnych povinností uvedených v rozhodnutí (EÚ) 2015/789 týkajúcich sa zamorených zón, čo umožnilo ďalšie šírenie choroby, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 6 ods. 2, 7 a 9 a článku 7 ods. 2 písm. c) a článku 7 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2015/789, povinnosti podľa článku 16 ods. 1 smernice 2000/29/ES ⁽²⁾ a povinnosť lojálnej spolupráce uvedenú v článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii.

2. zaviazal Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Dôkazy, ktoré má k dispozícii Komisia, ktoré sú založené na informáciách poskytnutých Talianskou republikou, audity vykonané Komisiou, vedecké stanoviská vydané Európskym úradom pre bezpečnosť potravín (EFSA) a inými orgánmi preukazujú oneskorené prieskumy, značné omeškania a nespĺnenia povinností týkajúce sa odstraňovania nakazených rastlín nie len k dátumu zaslania odôvodneného stanoviska, ale aj k dátumu podania tejto žaloby. Komisia sa v dôsledku toho domnieva, že nespĺnenie povinnosti zabrániť šíreniu choroby uvedenej vo vyššie citovaných článkoch je preukázané.

- (¹) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2015/789 z 18. mája 2015 týkajúce sa opatrení proti zavlečeniu organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) do Únie a jeho rozšíreniu na jej území [oznámené pod číslom K(2015) 3415] (Ú. v. EÚ L 125, s. 36).
- (²) Smernica Rady 2000/29/ES z 8. mája 2000 o ochranných opatreniach proti zavlečeniu organizmov škodlivých pre rastliny alebo rastlinné produkty do spoločenstva a proti ich rozšíreniu v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 169, 2000, s. 1; Mim. vyd. 03/029, s. 258).
-

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. júla 2018 – Keramag Keramische Werke a i./Komisia

(Spojené veci T-379/10 RENV a T-381/10 RENV) ⁽¹⁾

(„Hospodárska súťaž — Kartely — Francúzsky trh s kúpeľňovými doplnkami a príslušenstvom — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP — Účast' niektorých subjektov na karteli — Prehodnotenie dôkazov“)

(2018/C 294/54)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne vo veci T-379/10 RENV: Keramag Keramische Werke GmbH, pôvodne Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Nemecko) a 5 ďalších žalobkýň, ktorých mená sú uvedené v prílohe rozsudku. Žalobkyňa vo veci T-381/10 RENV: Sanitec Europe Oy (Helsinki, Fínsko) (v zastúpení: P. Lindfelt, K. Struckmann, advokáti, a J. Killick, barrister)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek a J. Norris-Usher, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ týkajúci sa jednak čiastočného zrušenia rozhodnutia Komisie K(2010) 4185 v konečnom znení z 23. júna 2010 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39092 – Kúpeľňové doplnky a príslušenstvo) a jednak zníženia výšky pokuty, ktorá bola uložená žalobkyni v tomto rozhodnutí

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Keramag Keramische Werke GmbH a ostatné žalobkyne, ktorých názvy sú uvedené v prílohe, znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania Európskej komisie vo veciach C-613/13 P, T-379/10 RENV a T-381/10 RENV.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 301, 6.11.2010.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. júla 2018 – Deluxe Entertainment Services Group/EUIPO (deluxe)(Vec T-222/14) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie deluxe — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001) — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 94 nariadenia 2017/1001)“)

(2018/C 294/55)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Deluxe Entertainment Services Group Inc. (Burbank, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: L. Gellman, solicitor, a M. Esteve Sanz, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Palmero Cabezas, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. januára 2014 (vec R 1250/2013-2) týkajúcej sa prihlášky obrazového označenia deluxe ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Deluxe Entertainment Services Group Inc. je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 175, 10.6.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. júla 2018 – Transtec/Komisia(Vec T-616/15) ⁽¹⁾

(„FED — Krajiny AKT — Dohoda z Cotonou — Program podpory kultúrnych iniciatív v afrických krajinách s portugalským jazykom — Sumy zaplatené Komisiou subjektu poverenému finančným vykonávaním programu v Guinei Bissau — Vymáhanie v nadväznosti na finančný audit — Započítanie pohľadávok — Proporcionalita — Bezodôvodné obohatenie — Mimozmluvná zodpovednosť“)

(2018/C 294/56)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Transtec (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: L. Levi, avocat)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne A. Aresu a S. Bartelt, neskôr A. Aresu, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Na jednej strane návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutí Komisie o započítaní, ktoré obsahujú listy Komisie z 27. augusta, 7., 16., 23. a 25. septembra 2015, týkajúce sa vymáhania sumy 624 388,73 eura, ktorá zodpovedá sume časti preddavkov zaplatených žalobkyni v rámci programu podpory kultúrnych iniciatív v Guinei Bissau financovaného z deviateho Európskeho rozvojového fondu (FED), zvýšenej o úroky z omeškania, a jednak návrh podaný na základe článku 268 ZFEÚ na vrátenie súm údajne spojených s bezdôvodným obohatením, ako aj na nápravu ujmy, ktorú žalobkyňa údajne utrpela v dôsledku správania Komisie

Výrok rozsudku

1. *Rozhodnutia Komisie o započítaní, ktoré obsahujú listy Komisie z 27. augusta, 7., 16., 23. a 25. septembra 2015, týkajúce sa vymáhania sumy 624 388,73 eura, ktorá zodpovedá sume časti preddavkov zaplatených žalobkyni v rámci programu podpory kultúrnych iniciatív v Guinei Bissau financovaného z deviateho Európskeho rozvojového fondu (FED), zvýšenej o úroky z omeškania sa čiastočne zrušujú v rozsahu, v akom sa týkajú vymáhania sumy 312 265,42 eura zodpovedajúcej sume neoprávnených výdavkov uvedených vo finančnom zistení č. 2 správy o audite FED 2007/20859 týkajúcej sa odhadu výdavkov na operačný program a na jeho skončenie s označením FED/2010/249-005.*
2. *V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.*
3. *Komisia a Transtec znášajú každý svoje vlastné trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 27, 25.1.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 5. júla 2018 – Španielsko/Komisia

(Vec T-88/17) (¹)

(„EPFRV — Posledný rok čerpania v programovom období 2007 – 2013 — Schválenie účtovných závierok platobných agentúr členských štátov — Rozhodnutie, ktorým sa vyhlasuje určitá suma za znovu nepoužiteľnú v rámci programu rozvoja vidieka autonómnej oblasti Extremadura — Metóda výpočtu — Článok 69 ods. 5b nariadenia (ES) č. 1698/2005 — Legitímna dôvera“)

(2018/C 294/57)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. A. Sampol Pucurull a M. J. García-Valdecasas Dorrego, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Aquilina a M. Morales Puerta, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ a smerujúci k čiastočnému zrušeniu vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/2113 z 30. novembra 2016 o schválení účtov platobných agentúr členských štátov, pokiaľ ide o výdavky financované z Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) v poslednom roku čerpania z EPFRV v programovom období 2007 – 2013 (16. október 2014 – 31. december 2015) (Ú. v. EÚ L 327, 2016, s. 79), ktorým Komisia v rámci schválenia účtov platobnej agentúry oblasti Extremadura posúdila sumu 5 364 682,52 eura ako „sumu, ktorú nemožno znovu použiť“

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 95, 27.3.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 30. mája 2018– RT/Parlament

(Vec T-98/17) (¹)

(„Verejná služba — Úradníci — Práceschopnosť — Článok 59 ods. 1 služobného poriadku — Interné pravidlá pre kontroly pracovných absencií a pre pravidelné kontroly trvania pracovnej neschopnosti — Lekárske potvrdenie — Chýbajúci podpis a pečiatka lekára — Lekárske vyšetrenie vykonané diaľku cez internet — Odmietnutie schválenia“)

(2018/C 294/58)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: RT (v zastúpení: C. Bernard-Glanz, avocát)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: J. Steele a E. Taneva, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 270 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Parlamentu z 30. júna 2016, ktorým bol dokument, ktorý žalobca predložil 27. júna 2016, odmietnutý ako neprípustné lekárske potvrdenie predpisujúce práceschopnosť

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Európskeho parlamentu z 30. júna 2016, ktorým bol dokument, ktorý RT predložil 27. júna 2016, odmietnutý ako neprípustné lekárske potvrdenie predpisujúce práceschopnosť, sa zrušuje.
2. Parlamentu je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 129, 24.4.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 29. júna 2018 – HF/Parlament(Vec T-218/17) ⁽¹⁾

(„Verejná služba — Zmluvní zamestnanci — Článok 24 služobného poriadku — Žiadosť o pomoc — Článok 12a služobného poriadku — Psychické obťažovanie — Poradný výbor v otázkach obťažovania a jeho predchádzania na pracovisku — Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o pomoc — Právo byť vypočutý — Zásada kontradiktórnosti — Odmietnutie poskytnúť stanovisko poradného výboru a zápisníc z vypočutia svedkov — Dĺžka správneho konania — Primeraná lehota“)

(2018/C 294/59)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: HF (v zastúpení: A. Tymen, avocat)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: E. Taneva a M. Ecker, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba založená na článku 270 ZFEÚ, ktorej predmetom je na jednej strane zrušenie rozhodnutia Parlamentu z 3. júna 2016, ktorým orgán tejto inštitúcie oprávnený uzatvárať pracovné zmluvy zamietol žiadosť o pomoc podanú žalobcom 11. decembra 2014, a na druhej strane, náhrada škody, ktorú údajne utrpel z dôvodu protiprávneho konania, ktorého sa tento orgán dopustil pri spracovaní uvedenej žiadosti o pomoc

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Európsky parlament znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť jednu štvrtinu trov konania, ktoré vynaložil HF.
3. HF znáša tri štvrtiny vlastných trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 178, 6.6.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. júla 2018 – Vienna International Hotelmanagement/EUIPO (Vienna House a VIENNA HOUSE)(Veci T-402/17 a T-403/17) ⁽¹⁾

[„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovej ochrannej známky Európskej únie Vienna House a obrazovej ochrannej známky Európskej únie VIENNA HOUSE — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia 2017/1001“]

(2018/C 294/60)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Vienna International Hotelmanagement AG (Viedeň, Rakúsko) (v zastúpení: E. Zrzavy, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Hanf, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Dve žaloby proti rozhodnutiam štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 25. apríla 2017 (veci R 333/2016-4 a R 332/2016-4), ktoré sa týkajú zápisu jednak slovného označenia Vienna House a jednak obrazového označenia VIENNA HOUSE ako ochranných známkov Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Veci T-402/17 a T-403/17 sú spojené na účely tohto rozsudku.
2. Žaloby sa zamietajú.
3. Vienna International Hotelmanagement AG je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 277, 21.8.2017.

Žaloba podaná 23. mája 2018 – García Ruiz/Parlament

(Vec T-322/18)

(2018/C 294/61)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Faustino-Francisco García Ruiz (Alcorcón, Španielsko) (v zastúpení: C. Manzano Ledesma, advokátka)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- považoval túto žalobu za žalobu proti aktu petičného výboru a po tom, ako ju pripustil, jej vyhovel a určil, že došlo k porušeniu práv, čím dôjde k zaručeniu záujmov žalobcu Všeobecným súdom,
- prípadne uložil povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobca uvádza, že:

Táto žaloba bola podaná z dôvodu, že petičný výbor Európskeho parlamentu neadresoval predkladateľovi akt odlišný od odporúčania alebo stanoviska a neposkytol ochranu práva žiadateľa, čím došlo k porušeniu Zmluvy v zmysle článku 232 ods. 3 Zmluvy o ES a článku 265 ods. 3 ZFEÚ.

Rozhodnutiami orgánov verejnej správy Comunidad de Madrid a súdu sa nepriaznivo zasiahlo do práv a finančných záujmov žalobcu, pretože došlo k porušeniu práva na poberanie príplatkov k verejnoprávnemu dôchodku priznaného Comunidad de Madrid.

Správne rozhodnutie Comunidad de Madrid a súdne rozsudky vedú k rozdielnemu zaobchádzaniu a diskriminácii v oblasti odmeňovania v porovnaní s ostatnými dobrovoľnými a nedobrovoľnými príjemcami dôchodku.

V oblasti dôchodkov má Európska únia zverenú právomoc, takže tomuto súdu prináleží chrániť právo žalobcu po tom, čo mu vnútroštátne orgány verejnej správy a vnútroštátne súdy zamietli právo priznané súdmi Únie v ustálenej judikatúre a v smerniciach odkazujúcimi na rovnosť v oblasti odmeňovania, keď v súvislosti s poberaním dôchodku neexistuje medzi vyššie uvedenými kategóriami príjemcov dôchodku objektívny faktický ani právny rozdiel.

Žaloba podaná 31. mája 2018 – NEC Corporation/Komisia

(Vec T-341/18)

(2018/C 294/62)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: NEC Corporation (Tokio, Japonsko) (v zastúpení: R. Bachour, solicitor, O. Brouwer a A. Pliego Selie, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2018) 1768 final z 21. marca 2018 týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (Vec AT.40136 – Capacitors) v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyňa porušila článok 101 ZFEÚ a článok 53 Dohody o EHP,
- subsidiárne zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom ukladá žalobkyňi pokutu, a/alebo,
- ešte subsidiárnejšie uplatnil svoju neobmedzenú právomoc pri úprave výšky pokuty – s ohľadom na tvrdenia uvedené v prvom a druhom žalobnom dôvode – na úroveň, ktorá je v súlade s právom a logikou právneho inštitútu recidíva ako prirážajúcej okolnosti odôvodňujúcej zvýšenie výšky pokuty a ktorá je primeraná, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie obsahuje nesprávne právne posúdenie a zjavne nesprávne posúdenie a nie je dostatočne odôvodnené, lebo pri uložení pokuty spoločnosti NEC Corporation bola recidíva uplatnená ako prirážajúca okolnosť a pokuta uložená spoločnosti NEC Corporation je v rozpore so zásadou proporcionality.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje práva žalobkyne na obranu, lebo v článku 1 sa uvádza, že sa žalobkyňa zúčastnila na zistenom porušení, hoci táto skutočnosť nebola zistená ani uvedená v oznámení o námietkach. Navyše je toto zistenie z právneho a skutkového hľadiska nesprávne a obsahuje rozporné zistenie a odôvodnenie, lebo sa v ňom údajne pripúšťa (čo je však kvalifikované ako irelevantné), že spoločnosť NEC Corporation si nebola vedomá porušenia, a zároveň sa uvádza, že spoločnosť NEC Corporation výslovne nesie zodpovednosť ako materská spoločnosť, lebo (údajne) vykonávala počas určitého obdobia kontrolu nad spoločnosťou Tokin Corporation.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že Komisia neuplatnila rovnaké zníženie základnej výšky pokuty, ktorú uložila spoločnosti Tokin Corporation, pri znížení uplatnenom na základnú výšku pokuty, ktorá bola uložená spoločnosti NEC Corporation, a ďalej, že Komisia mala pri stanovení výšky pokuty použiť priemernú hodnotu predaja, a nie vychádzať z nereprezentatívnej hodnoty predaja za posledný rok zisteného porušenia. V dôsledku týchto nedostatkov bol výpočet pokuty nesprávny a/alebo pokuta neprimeraná (a nie je dostatočne odôvodnený prvý bod, lebo v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa neuvádza, prečo sa zjavne neuplatnilo rovnaké zníženie základnej výšky pokuty na pokutu uloženú spoločnosti NEC Corporation).

Žaloba podaná 30. mája 2018 – Nichicon Corporation/Komisia

(Vec T-342/18)

(2018/C 294/63)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Nichicon Corporation (Kjóto, Japonsko) (v zastúpení: A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger a H. Kühnert, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2018) 1768 final z 21. marca 2018 týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (Vec AT.40136 – Capacitors) v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- subsidiárne čiastočne zrušil:
 - a. článok 1 písm. f) napadnutého rozhodnutia, v ktorom bolo konštatované, že sa žalobkyňa zúčastnila na jedinom a pokračujúcom porušení článku 101 ods. 1 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP v odvetví elektrolytických kondenzátorov na celom území EHP, ktoré spočívalo v dohodách a/alebo zosúladených postupoch, ktorých predmetom bola koordinácia cenového správania v období od 26. júna 1998 do 31. mája 2010,
 - b. článok 2 písm. i) napadnutého rozhodnutia, ktorým sa ukladá žalobkyňi pokuta vo výške 72 901 000 eur, a
- znížil pokutu uloženú žalobkyňi podľa článku 261 ZFEÚ a článku 31 nariadenia Rady (ES)č. 1/2003 ⁽¹⁾,
- v každom prípade nahradil posúdenie Komisie svojim posúdením, pokiaľ ide o výšku pokuty, a znížil pokutu uloženú žalobkyňi podľa článku 261 ZFEÚ and článku 31 nariadenia Rady (ES)č. 1/2003, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s článkom 134 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nesprávnych skutkových zisteniach

- Údajné neprávne skutkové zistenia sa týkajú konkrétne troch období kontaktov. Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vykonala nesprávne skutkové zistenia, ktoré nie sú dostatočne preukázané. V dôsledku toho sa Komisia nesprávne domnievala, že došlo k porušeniu článku 101 ZFEÚ.

2. Druhý žalobný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení týkajúcom sa kvalifikácie jediného a pokračujúceho porušenia a domnienky zodpovednosti žalobkyne za účasť na uvedenom porušení

- Druhý žalobný dôvod sa týka údajných pochybení, ktorých sa dopustila Komisia, pokiaľ ide o kvalifikáciu zistených kontaktov, ktoré boli identifikované ako jediného a pokračujúce porušenie, ako aj o zodpovednosť žalobkyne za takéto porušenie. Po prvé Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala rozsah jediného a pokračujúceho porušenia. Po druhé sa Komisia nesprávne domnievala, že žalobkyňa je zodpovedná za kontakty, na ktorých sa nezúčastnila. Po tretie Komisia nesprávne dospela k záveru, že porušenie trvalo bez prerušenia pred 7. novembrom 2003. Po štvrté sa Komisia nesprávne domnievala, že žalobkyňa je zodpovedná za trvajúcú účasť na jedinom a pokračujúcom porušení po 10. novembri 2008. V dôsledku toho Komisia nemôže uložiť žalobkyni pokutu. Po piate Komisia nesprávne zastávala názor, že sa žalobkyňa zúčastnila na jedinom a pokračujúcom porušení, ak napriek tomu, že sa od neho výslovne dištancovala.

3. Tretí žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení pri stanovení pokuty

- V rámci svojho štvrtého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu pri stanovení pokuty. Po prvé Komisia porušila zásadu proporcionality a svoje usmernenia k metóde stanovenia pokút tým, že ako základ pre výpočet pokuty nesprávne použila hodnotu všetkých predajov v EHP. Po druhé a po tretie Komisia tým, že nesprávne stanovila koeficient závažnosti, ako aj dodatočnú sumu, porušila zásadu proporcionality, povinnosť odôvodnenia, ako aj zásadu *ne bis in idem*. Po štvrté Komisia porušila zásadu proporcionality, povinnosť odôvodnenia a zásadu rovnakého zaobchádzania tým, že pri výpočte pokuty údajne nezohľadnila obmedzenú účasť žalobkyne na porušení. Ďalej Komisia porušila zásadu proporcionality a usmernenia k metóde stanovenia pokút tým, že ako poľahčujúcu okolnosť nezohľadnila prípadnú nedbanlivosť žalobkyne a jej výrazne obmedzenú úlohu a správanie konkurenčným spôsobom.

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení podstatných formálnych náležitostí

- Piaty žalobný dôvod sa týka porušenia podstatných formálnych náležitostí zo strany Komisie v zmysle článku 263 ZFEÚ tým, že spoločnosti Nichicon neposkytla dodatočné oznámenie o námietkach a stanovila jej príliš krátku lehotu na obhajobu.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 205).

Žaloba podaná 3. júna 2018 – Tokin Corporation/Komisia**(Vec T-343/18)**

(2018/C 294/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Tokin Corporation (Sendai City, Japonsko) (v zastúpení: C. Thomas, T. Yuen a M. Perez, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil článok 2 písm. f) rozhodnutia Komisie C(2018) 1768 final z 21. marca 2018 v rozsahu, v akom ukladá spoločnosti TOKIN Corporation spoločne a nerozdielne so spoločnosťou NEC Corporation pokutu vo výške 5 036 000 eur,
- znížil výšku pokuty, ktorá bola podľa článku 2 písm. f) uvedeného rozhodnutia uložená spoločnosti TOKIN Corporation spoločne a nerozdielne so spoločnosťou NEC Corporation,
- zrušil článok 2 písm. g) uvedeného rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladá spoločnosti TOKIN Corporation pokutu vo výške 8 814 000 eur,
- znížil výšku pokuty, ktorá bola podľa článku 2 písm. g) uvedeného rozhodnutia uložená spoločnosti TOKIN Corporation, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyňi.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila článok 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003⁽¹⁾ a zásadu rovnakého zaobchádzania tým, že pri určení hodnoty jej predajov vychádzala z rokov 2011 a 2012, ktoré považovala za referenčné obdobie.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila článok 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 a zásadu osobnej zodpovednosti tým, že znížila základnú výšku pokuty z dôvodu poľahčujúcich okolností, namiesto zníženia koeficientu závažnosti, ktorý sa použil pri výpočte základnej výšky v súvislosti s aspektom porušenia, z ktorého bola žalobkyňa uznaná za zodpovednú.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 205).

Žaloba podaná 4. júna 2018 – Rubycon and Rubycon Holdings/Komisia**(Vec T-344/18)**

(2018/C 294/65)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Rubycon Corp. (Ina City, Japonsko) a Rubycon Holdings Co. Ltd (Ina City) (v zastúpení: J. Rivas Andrés, A. Federle a M. Relange, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2018) 1768 final z 21. marca 2018 týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec AT.40136 – Capacitors – v rozsahu, v akom sa týka Rubycon, osobitne článok 1 písm. h), článok 2 písm. k), článok 2 ods. 1 a článok 4,
- rozhodol o podstatnom znížení pokuty uloženej Rubycon podľa článku 2 napadnutého rozhodnutia na úroveň, ktorá nie je diskriminačná a z dôvodu ocenenia výnimočnej miery spolupráce Rubycon,
- uložil Komisii povinnosť zaplatiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyniam.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o odmietnutie Komisie poskytnúť Rubycon výhodu „čiasťočnej imunity“ podľa bodu 26 Oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch⁽¹⁾ z dôvodu zvýšenej závažnosti protiprávneho konania.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o konštatovanie Komisie, že sa neodchýli od Usmernení k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003⁽²⁾ a Rubycon neprizná dodatočné zníženie pokuty, čo je v rozpore so zásadami proporcionality a rovnosti zaobchádzania práva Únie a zásadou individualizácie trestov a sankcií.

⁽¹⁾ Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch (Ú. v. EÚ C 298, 2006, s. 17).

⁽²⁾ Usmernenia k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2).

Žaloba podaná 5. júna 2018 – Ukrselhosprom PCF a Versobank/ECB**(Vec T-351/18)**

(2018/C 294/66)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Ukrselhosprom PCF LLC (Solone, Ukrajina) a Versobank AS (Talinn, Estónsko) (v zastúpení: O. Behrends, L. Feddern a M. Kirchner, lawyers)

Žalovaná: Európska centrálna banka (ECB)

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej centrálnej banky ECB/SSM/2018-EE-1 VHD-2017-0012 z 26. marca 2018 o odňatí bankovej licencie Versobank AS,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB nemala právomoc na prijatie rozhodnutia o likvidácii Versobank AS.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB nevykonala vlastné posúdenie v súvislosti so záležitosťami týkajúcimi sa finančného systému na boj proti praniu špinavých peňazí (AML)/financovanie terorizmu (CFT).
3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB riadne nevyšetrila a správne a nezávisle neposúdila všetky relevantné aspekty veci, predovšetkým v súvislosti s rizikami AML/CFT a dodržiavaním predpisov.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB protiprávne nezohľadnila iné možnosti, predovšetkým možnosť predať Versobank alebo umožniť Versobank zvoliť si samolikvidáciu.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila zásadu rovnosti zaobchádzania.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila zásadu proporcionality.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila zásadu legitímnej dôvery a zásadu právnej istoty.
8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB sa dopustila zneužitia právomoci.
9. Deviaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila právo byť vypočutý.
10. Desiaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila právo na obhajobu.
11. Jedenásť žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB svoje rozhodnutie náležite neodôvodnila.

Žaloba podaná 5. júna 2018 – Nippon Chemi-Con Corporation/Komisia

(Vec T-363/18)

(2018/C 294/67)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Nippon Chemi-Con Corporation (Tokio, Japonsko) (v zastúpení: H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting a I. Stoicescu, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil v celom rozsahu alebo čiastočne rozhodnutie Európskej komisie z 21. marca 2018 týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (Vec AT.40136 – Capacitors),
- subsidiárne zrušil článok 2 písm. g) rozhodnutia Európskej komisie z 21. marca 2018,
- subsidiárne znížil pokutu, ktorá bola žalobkyni uložená podľa článku 2 písm. g) rozhodnutia Európskej komisie z 21. marca 2018, na základe svojej neobmedzenej právomoci podľa článku 261 ZFEÚ a článku 31 nariadenia č. 1/2003 ⁽¹⁾,
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení práva byť vypočutá a článku 41 Charty základných práv

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila jej právo byť vypočutá, lebo jej neumožnila prístup k celému spisovému materiálu, na ktorý odkazovala v napadnutom rozhodnutí, neposkytla jej všetky relevantné dôkazy, ktoré mohli byť v jej prospech, nevydala namiesto listu s opisom skutkových okolností dodatočné oznámenie o námietkach, ktorým by sa napravili nedostatky pôvodného oznámenia o námietkach, a neposkytla jej primeraný prístup k zápisnici z rokovaní s ostatnými účastníkmi.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nepredložila presné a koherentné dôkazy o porušení, ktoré malo vplyv na EHP po celú dobu trvania údajného porušenia

Komisia nepredložila presné a koherentné dôkazy o porušení, ktoré malo vplyv na EHP po celú dobu trvania údajného porušenia, najmä pokiaľ ide o stretnutia ECC (1998 – 2003) a trojstranné a viacstranné stretnutia a ich vplyv na EHP v rokoch 2009 až 2012.

3. Tretí žalobný dôvod založený na neexistencii dostatočného dôkazu o jedinom a trvajúcom porušení

Podľa žalobkyne Komisia nepredložila dôkaz o existencii jediného a trvajúceho porušenia, ktoré zahŕňa všetky typy údajných stretnutí v súvislosti so všetkými hliníkovými elektrolytickými kondenzátormi a všetkými tantalovými elektrolytickými kondenzátormi počas obdobia štrnástich rokov s vplyvom na EHP, lebo na požadovanej úrovni nedefinovala celkový plán sledujúci jediný protisúťažný hospodársky cieľ, ani nepreukázala existenciu väzby medzi jednotlivými stretnutiami.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na neexistencii porušenia z hľadiska cieľa

Komisia rovnako údajne nepreukázala, že protisúťažné konanie bolo porušením z hľadiska cieľa, lebo k údajnej výmene informácií o budúcich cenách a ponuke počas stretnutí a ku kontaktom s významom pre predaj v EHP dochádzalo sporadicky a vo veľmi obmedzenom rozsahu.

5. Piaty žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci Komisie

Komisia ďalej nesprávne tvrdí, že má právomoc vo veci údajného porušenia, keďže nepredložila dostatočné dôkazy o spojitosti údajného porušenia s EHP. Komisia neprihliadla k dôkazu, že žiaden z dvoch alebo trojstranných kontaktov nemal nijaký vplyv na EHP, lebo tieto kontakty boli zamerané na zákazníkov mimo Európu. Komisia nepreukázala svoje tvrdenia, že japonskí výrobcovia kondenzátorov sa zúčastnili na stretnutiach s cieľom obmedziť hospodársku súťaž v EHP.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na porušení článku 23 ods. 2 a 3 nariadenia Komisie č. 1/2003 ⁽²⁾, usmernení Komisie k metóde stanovenia pokút ⁽³⁾ a základných zásad stanovenia pokút, najmä zásad rovnakého zaobchádzania a proporcionality

Žalobkyňa napokon tvrdí, že Komisia porušila článok 23 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1/2003, usmernenia Komisie k metóde stanovovania pokút a základné zásady stanovovania pokút, najmä zásady rovnakého zaobchádzania a proporcionality, keďže zohľadnila neprimeranú hodnotu predaja a nezohľadnila obmedzenú väzbu údajného porušenia s EHP.

- (¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).
- (²) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).
- (³) Usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2).

Žaloba podaná 25. júna 2018 – Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)

(Vec T-380/18)

(2018/C 294/68)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, India) (v zastúpení: M. Edenborough, QC)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie INTAS – prihláška č. 14 153 811

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 16. apríla 2018 vo veci R 815/2017-4

Návrh

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- alternatívne zmenil napadnuté rozhodnutie tak, aby námietky boli vrátené námietkovému oddeleniu na ich opätovné posúdenie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré žalobkyňi vznikli v tomto konaní a v konaní pred odvolacím senátom,
- alternatívne, ak do konania vstúpi ďalší účastník konania pred odvolacím senátom, uložil EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania, ktoré žalobkyňi vznikli v tomto konaní a v konaní pred odvolacím senátom.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001

Žaloba podaná 26. júna 2018 – Sta*Ware EDV Beratung/EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)**(Vec T-383/18)**

(2018/C 294/69)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Starnberg, Nemecko) (v zastúpení: M. Bölling a M. Graf, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Accelerate IT Consulting GmbH (Ahlen, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannéj známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie businessNavi – prihláška č. 9 155 698

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 2. mája 2018 vo veci R 434/2017-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom ním bolo zrušené rozhodnutie zrušovacieho oddelenia zo 16. februára 2017 (výmaz č. 12 336 C) a určil, že ochranná známka Európskej únie č. 9 155 698 businessNavi (obrazová ochranná známka) zostáva naďalej zapísaná pre nasledujúce služby triedy 42:

Aktualizácia počítačových softvérov, poradenské služby v oblasti počítačov a počítačových softvérov, analýzy a dizajn počítačových systémov, spracovanie údajov na serveroch, služby programátora a poradenstvo v oblasti elektronického spracovania údajov (služby informatika), vytváranie programov pre spracovanie údajov, hardvérové a softvérové poradenstvo, implementácia programov elektronického spracovania údajov v sieťach, inštalácia a údržba softvérov a prístupov k internetu, inštalovanie počítačových programov, konfigurovanie počítačových sietí softvérmi, kontrola výkonu a analýza prevádzkovateľa siete, správa serverov, technický projektový manažment v oblasti elektronického spracovania údajov,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 58 ods. 1 písm. a), článku 18 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 v spojení s pravidlom 22 ods. 3, ods. 4 a pravidlom 40 ods. 5 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95.

Žaloba podaná 27. júna 2018 – Iccrea Banca/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

(Vec T-386/18)

(2018/C 294/70)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rím, Taliansko) (v zastúpení: P. Messina, F. Isgro a A. Dentoni Litta, advokáti)

Žalované: Európska komisia, Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil podľa článku 263 ZFEÚ rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií č. SRB/ES/SRF/2018/03 z 12. apríla 2018 a prípadne súvisiace prílohy, ako aj akékoľvek iné rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií, aj keď sú neznáme, na základe ktorých Banca d'Italia (Talianka centrálna banka) prijala rozhodnutia č. 0517765/18 z 27. apríla 2018 a č. 0646641/18 z 28. mája 2018,
- v súlade s článkom 268 ZFEÚ nahradil spoločnosti Iccrea Banka škodu spočívajúcu vo vyšších výdavkoch, ktorú spôsobila Jednotná rada pre riešenie krízových situácií pri výkone svojich právomocí stanoviť príspevky, ktoré mala žalobkyňa zaplatiť,
- subsidiárne a v prípade zamietnutia vyššie uvedených návrhov vyhlásil neplatnosť článku 5 ods. 1 písm. a) a f) obsiahnutých v [delegovanom nariadení (EÚ) 2015/63] (alebo prípadne celého nariadenia) pre porušenie základných zásad rovnosti, zákazu diskriminácie a proporcionality,
- v každom prípade uložil Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba bola podaná proti rozhodnutiu Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií č. SRB/ES/SRF/2018/03 z 12. apríla 2018 a jej prílohám, ako aj akýmkoľvek iným rozhodnutiam tohto orgánu, aj keď sú neznáme, na základe ktorých bola žalobkyni uložená povinnosť platiť príspevky podľa delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 ⁽¹⁾.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nedostatočnom vyšetrení, na nesprávnom posúdení skutkového stavu, na porušení a nesprávnom uplatnení článku 5 [ods. 1] písm. a) nariadenia 2015/63, ako aj na porušení zásad zákazu diskriminácie a riadnej správy vecí verejných.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že Jednotná rada pre riešenie krízových situácií nesprávne uplatnila článok 5 [ods. 1] písm. a) nariadenia 2015/63 pri stanovení výšky príspevkov, ktoré mala žalobkyňa zaplatiť, tým, že nezohľadnila pasíva v rámci skupiny.

2. Druhý žalobný dôvod založený na nedostatočnom vyšetrovaní, na nesprávnom posúdení skutkového stavu, na porušení a nesprávnom uplatnení článku 5 [ods. 1] písm. f) nariadenia 2015/63, ako aj na porušení zásad zákazu diskriminácie a riadnej správy vecí verejných.
- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že Jednotná rada pre riešenie krízových situácií nesprávne uplatnila článok 5 [ods. 1] písm. f) nariadenia 2015/63 tým, že zaviedla dvojité započítanie.
3. Tretí žalobný dôvod založený na protiprávnom konaní orgánu Únie, čo zakladá mimozmluvnú zodpovednosť podľa článku 268 ZFEÚ.
- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že Konanie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií zahŕňa všetky predpoklady, ktoré európska judikatúra požaduje na podanie takéhoto návrhu, t. j. protiprávnosť konania vytýkaná inštitúciám, skutočná existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a tvrdenou škodou.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený, subsidiárne a ako vedľajší dôvod, na porušení zásad efektivity, ekvivalencie a rovnakého zaobchádzania, čo vedie k neuplatniteľnosti nariadenia 2015/63.
- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že akýkoľvek rozpor medzi uvedeným nariadením a situáciou žalobkyne porušuje uvedené zásady, pretože subjektom nachádzajúcim sa v rovnakej skutkovej situácii ako Iccrea by boli znížené príspevky, čo by viedlo k protiprávnemu zhoršovaniu postavenia žalobkyne a malo za následok, že s podobnými situáciami by sa zaobchádzalo rozdielne.

(¹) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky ex ante do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).

Žaloba podaná 28. júna 2018 – Mellifera/Komisia

(Vec T-393/18)

(2018/C 294/71)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Mellifera e. V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Nemecko) (v zastúpení: A. Willand, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie Ares (2018) 2087165 z 19. apríla 2018, ktoré jej bolo doručené 19. apríla 2018,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod.

Porušenie článku 10 ods. 1 v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. g) nariadenia (ES) č. 1367/2006 (¹) a Aarhuským dohovorom (²)

- Žalobkyňa tvrdí, že obnovenie schválenia účinnej látky glyfosát predstavuje správny akt, ktorý možno preskúmať v konaní podľa článku 10 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006.
- Okrem toho uvádza, že obnovenie schválenia predstavuje „opatrenie individuálneho určenia“, keďže v rámci schvaľovacieho konania bolo vydané rozhodnutie voči žiadateľovi.
- Žalobkyňa ďalej uvádza, že schválenie účinnej látky glyfosát sa malo podľa platných predpisov vydať len spolu s vhodnými obmedzeniami a podmienkami na účely ochrany biodiverzity.
- A napokon žalobkyňa namieta voči pochybeniu, ku ktorému došlo v konaní o obnovenie schválenia účinnej látky glyfosát.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 264, 2006, s. 13).

⁽²⁾ Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia.

Žaloba podaná 27. júna 2018 – TrekStor/EUIPO (Theatre)

(Vec T-399/18)

(2018/C 294/72)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: TrekStor Ltd (Hongkong, Čína) (v zastúpení: O. Spieker, Rechtsanwalt, A. Schönfleisch, Rechtsanwältin, M. Alber, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie Theatre – prihláška č. 16 374 886

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 26. apríla 2018 vo veci R 2238/2017-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a c), ako aj článku 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 2. júla 2018 – Zhadanov/EUIPO (PDF Expert)**(Vec T-404/18)**

(2018/C 294/73)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Igor Zhadanov (Odessa, Ukrajina) (v zastúpení: P. Olson, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie PDF Expert – prihláška č. 16 257 735.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 18. apríla 2018 vo veci R 1813/2017-2.

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zapísal prihlášku ochrannej známky Európskej únie č. 16 257 735 pre „Počítačový aplikačný softvér pre osobné počítače, mobilné telefóny a prenosné elektronické zariadenia, konkrétne softvér pre prehliadanie, editovanie a riadenie pdf dokumentov“,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- odvolací senát nesprávne nevezal do úvahy osobitnú povahu prihlasovaného tovaru;
- odvolací senát nesprávne posúdil predložený dôkaz, keď dospel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka nezískala rozlišovaciu spôsobilosť používaním.

Žaloba podaná 3. júla 2018 – Holmer Dahl/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií**(Vec T-405/18)**

(2018/C 294/74)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Helene Holmer Dahl (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías a A. Lois Perreau de Pinninck, advokáti)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- konštatoval mimozmluvnú zodpovednosť Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií a zaviazal ju na náhradu škody vzniknutej žalobkyni v dôsledku konaní a opomenutí, ktoré ju pozbavili akcií BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A., ktorých bola majiteľkou,
- uložil Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu škody z titulu majetkovej a nemajetkovej ujmy („vymáhaná suma“):
 - z titulu majetkovej ujmy sumu 160 558,41 eura za zníženie hodnoty akcií Banco Popular a
 - z titulu nemajetkovej ujmy sumu do 160 558,41 eura alebo sumu, ktorú považuje tento súd za primeranú,
- rozhodol o zvýšení vymáhanej sumy o kompenzačné úroky splatné od 7. júna 2017 do vyhlásenia rozsudku, ktorým sa rozhodne v tomto konaní,
- rozhodol o zvýšení vymáhanej sumy o príslušné úroky z omeškania splatné od vyhlásenia tohto rozsudku do úplného zaplataenia vymáhanej sumy, s úrokovou sadzbou stanovenou Európskou centrálnou bankou pre hlavné operácie refinancovania zvýšenou o dva percentuálne body.
- zaviazal Jednotnú radu pre riešenie krízových situácií na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veci T-659/17, Vallina Fonseca/ Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (C 424, 2017, s. 42).

**Žaloba podaná 2. júla 2018 – mobile.de/EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otgovornost „Rezon“
(mobile.ro)**

(Vec T-412/18)

(2018/C 294/75)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: mobile.de GmbH (Dreilinden, Nemecko) (v zastúpení: T. Lührig, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Droujestvo S Ogranichena Otgovornost „Rezon“ (Sofia, Bulharsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie mobile.ro – ochranná známka Únie č. 8 838 542

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 29. marca 2018 vo veci R 111/2015-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 18 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 64 ods. 2 a 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 2017/1001,
- porušenie článku 19 ods. 2 a článku 10 ods. 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 v spojení s článkom 64 ods. 2 a 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 2017/1001.
- porušenie článku 60 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 2017/1001 v spojení s jeho článkom 8 ods. 1 písm. b) a článkom 8 ods. 2 písm. a) bodom ii,
- porušenie článku 4 ods. 3 ZEÚ v spojení s právnou zásadou zakotvenou v článku 59 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 a článkom 61 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 4. júla 2018 – Portigon/SRB

(Vec T-413/18)

(2018/C 294/76)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Portigon AG (Düsseldorf, Nemecko) (v zastúpení: D. Bliesener a V. Jungkind, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovanej z 12. apríla 2018 o vopred vypočítaných príspevkoch do jednotného fondu na riešenie krízových situácií za rok 2018 (SRB/ES/SRF/2018/03) v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza 7 žalobných dôvodov, ktoré sú v podstatnej časti zhodné alebo podobné s dôvodmi uvedené vo veci T-420/17, Portigon/SRB ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 277, 2017, s. 56.

Žaloba podaná 4. júla 2018 – Silgan Closures a Silgan Holdings/Komisia**(Vec T-415/18)**

(2018/C 294/77)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Silgan Closures GmbH (Mníchov, Nemecko) a Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, Spojené štáty)
(v zastúpení: D. Seeliger, Y. Gürer, R. Grafunder a V. Weiss, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrh

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie o kontrole C(2018) 2173 final zo 6. apríla 2018, doručené 24. apríla 2018,
- zrušil všetky opatrenia prijaté v nadväznosti na kontrolu vykonanú na základe tohto protiprávneho rozhodnutia,
- uložil Komisii, aby okrem iného vrátila všetky kópie dokumentov, ktoré sa vyhotovili v rámci kontrol a ktoré Komisia následne odviezla, pod hrozbou zrušenia budúcich rozhodnutí Komisie Všeobecným súdom, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tieto žalobné dôvody.

1. Porušenie základných práv na obhajobu a procesných zásad

V rámci prvého žalobného dôvodu sa žalobkyne dovolávajú najmä skutočnosti, že Bundeskartellamt (Spolkový úrad pre hospodársku súťaž, Nemecko) odovzdal Komisii informácie, ktoré mu žalobkyne poskytovali od roku 2014 v súvislosti s vnútroštátnym konaním v rámci ich spolupráce, a ktoré sa teda nemali ďalej poskytovať v rámci výmeny informácií podľa článku 12 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003⁽¹⁾.

2. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia o kontrole a príliš všeobecný a málo konkrétny opis predmetu kontroly („fishing expedition“), ako aj neexistencia dostatočných dôkazov**3. Porušenie zásady proporcionality**

V tejto súvislosti žalobkyne tvrdia, že rozhodnutie o vykonaní kontroly nebolo z dôvodu prebiehajúceho vyšetrovania a stavu konania pred Spolkovým úradom pre hospodársku súťaž nevyhnutné ani primerané.

4. Zneužitie právomoci

V rámci štvrtého žalobného dôvodu žalobkyne tvrdia, že nariadenie kontroly vychádza z hodnotenia, ktoré nezodpovedá skutkovému stavu. Predstavuje účelovú protiprávnu spoluprácu medzi Spolkovým úradom pre hospodársku súťaž, ktorá má Komisii umožniť, aby sankcionovala podniky, ktoré nemožno sankcionovať na vnútroštátnej úrovni z dôvodu medzier v právnej úprave.

5. Nedostatočná právomoc Komisie a porušenie zásady subsidiarity

V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že nie je jednoznačné, že by Spolkový úrad pre hospodársku súťaž nebol schopný riadne ukončiť pred ním prebiehajúce konania, ani to, prečo by malo byť lepšie, keby sa toto konanie z dôvodu svojho rozsahu alebo vplyvu malo viesť v tomto pokročilom štádiu na úrovni Únie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1).

Žaloba podaná 10. júla 2018 – Bauer Radio/EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)

(Vec T-421/18)

(2018/C 294/78)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bauer Radio Ltd (Peterborough, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: G. Messenger, barrister)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Simon Weinstein (Viedeň, Rakúsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie MUSIKISS – prihláška č. 12 317 616.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 14. marca 2018 vo veci R 510/2017-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal EUIPO a ďalšieho účastníka konania na náhradu vlastných trov konania a uložil im povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyňi.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 2017/1001.
-

Žaloba podaná 6. júla 2018 – Fissler/EUIPO (vita)**(Vec T-423/18)**

(2018/C 294/79)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Nemecko) (v zastúpení: G. Hasselblatt und Rechtsanwältin K. Middelhoff, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie vita – prihláška č. 15 857 188

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 28. marca 2018 vo veci R 1326/2017-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 písm. b) a c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 2017/1001.
-

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK